

V I E N Y B Ė

78 M. 17 N.

Telefonas:
APplegate 7-7257

1964 M. BALANDŽIO (APRIL) 23 D.

192 Highland Boulevard
Brooklyn 7, New York

KAINA 20 C.

JAV Prezidentas Lyndon B. Johnson sako kalbą spaudos atstovams, atvykusiems iš Baltuosios Rūnos, Washingtone. Aiškiai jaučiama, kad JAV Prezidento saugumas sustiprintas. V. Tysliavienės nuotrauka

Reikia kovoti su skurdu - pareiškė prezidentas Johnson

V. TYSLIAVIENĖ

Per dvi dienas Amerikos spaudos, radio ir TV darbuotojai buvo informuojami apie JAV užsienio politiką. Tai buvo balandžio 20 ir 21 d. Valstybės Departamente, Washingtono Valstybės Sekretoriaus Dean Rusk sukviestoje spaudos konferencijoje. Dalyvavo apie 700 spaudos, radijo ir televizijos redaktorių ir atstovų, atvykusių iš visos Amerikos. Tai buvo viena didžiausių iki šiol įvykusių spaudos konferencijų Valstybės Departamente.

Iš lietuvių matėsi dr. K. Jurgėla - Voice of America lietuviškojo skyriaus direktorius, ir Gražina Krivickienė. Ji Washingtono yra VLIKo akredituota, kaip Eltos atstovė, bet kadangi šioje Valstybės Departamento konferencijoje svetimų valstybių atstovai nebuvo pakviesti, tai p. Krivickienė dalyvavo, kaip Chica-

gos Draugo korespondentė. Naujienų įgaliotas atstovas W. Allen nedalyvavo, o kity lietuviškų laikraščių redaktoriai (išskyrus Vienybę) nebuvo pakviesti.

Per dvi dienas Amerikos laikraščių leidėjai ir redaktoriai, bei radijo ir televizijos pranešėjai, turėjo progos išklausti Valstybės Departamento pareigūnų pranešimų apie JAV užsienio politiką visame pasaulyje.

Pirmoje sesijoje bal. 20 d. kalbėjo: J. L. Greenfield, W. W. Rostow, J. T. McNaughton, Thomas C. Mann, G. Mennen Williams ir Averell Harriman. Pranešimai buvo "off the record", kas reiškia, išimtinai susirinkusiųjų informacijai. Po kiekvieno kalbėtojo pranešimo nemažai laiko buvo skiriama klausimams bei atsakymams.

Ši spaudos konferencija buvo kiek skirtinga ir nepalyginti įdomesnė už praeityje įvykusias konferencijas tuo, kad dalyviai turėjo

progos dalyvauti mažesnėse grupėse, vadinamose "round table" (apvalaus stalo) diskusijose, kuriose kiek plačiau pasikalbėta specifinėmis temomis. Popietinės sesijos "apvalaus stalo" konferencijos vyko atskirose salėse šiomis temomis: Afrika, Nusiginklavimas, Rytų Europa, Sino-Sovietų santykiai, Pietryčių Azija, Art. Rytai ir Pietų Azija, Prekyba, Vakarų Sąjungininkų reikalai.

Šių žodžių autorė dalyvavo Rytų Europos "round table" diskusijose, kuriose pranešimus padarė Frank G. Siscoe - Kultūrinių ryšių direktorius su Sov. Sąjunga ir Rytų Europos kraštais, Helmut Sonnenfeldt - Tarptautinės politinės veiklos skyriaus direktorius, ir Harold C. Vedeler, kuris plačiai kalbėjo apie JAV politiką Rytinių Europos ir Sov. okupuotų kraštų atžvilgiu. Kalbėtojus pristatė ir diskusijas

Tęsiama 8 psl.

MES

By VYTAUTAS SIRVYDAS

ALto ruošiamas Amerikos lietuvių kongresas Washingtono prašosi palyginamas su neseniai įvykusių žydų kongresu, o žydai Amerikoje tautinė mažuma, kaip ir mes nors, žinoma, gausingesnė už mus. Žydai su lietuviais šiuo metu ir vienodą rūpestį turi, nes Maskvos diktatūra rusina 3 milijonus žydų (jų pasaulio ketvirtadalį), kaip rusina 2 milijonus lietuvių. Abiejų suvažiavimų tikslas - skatinti Amerikos visuomenę ir viršūnes rasti tinkamų priemonių diktatūrą atkalbinti, kad toliau nutautinimo genocido nebevykdytų. Ar pavyks?

Idomu girdėti, kad nutautimas gresia ir žydams Amerikoje, kaip ir mums. Vienas 5-tos klasės pradinės mokyklos žydukas, paklaustas, kas yra žydai, sakoma, atsakė: "Tai žmonės, kurie gyveno senovėje ir turėjo barzdas!" Savo tarpe žydai šaiposi: Firmas žydas, kuris bus Amerikos prezidentu, bus katalikas! Žydai, mat, ne tiek tautybė, kiek tikyba, kurios Amerikoje esama trys svarbios, veik lygios, srovės: griežtų senovės, jermulkų ir šabo prisilaikytojų, po to, reformistų, siekiančių senovę sumoderinti, ir konservatų, norinčių rasti vidurio kelią tarp senoviečių ir modernistų. Visų srovių nariai, tačiau, nuolat nutrupa į anglosaksų pasaulį. Iš šimto santuokų 13 tiki biniai jau mišrios. Universiteto studentų tik devyni iš šimto ištikimai sinagogas lanko, nors kiti 91 pripažįsta turį joms pagarbos. Žydų bendruomenėms Amerikoje, sakoma, jau stinga apie tūkstančio rabinų.

Tęsiama 4 psl

Valstybės Sekretorius Dean Rusk, ką tik grįžęs iš Vietnamo, duoda pranešimą jo sukviestoje spaudos konferencijoje Washingtono bal. 21 d. V. Tysliavienės nuotrauka

Kanados Lietuvių Fondas pajudėjo

Kanados ir JAV lietuvių pajėgumo santyki galima matuoti 1:10, kitaip tariant Kanadoj visko dešimtį sykiu mažiau negu Amerikoje, taigi ir Liet. Fondo reikalai tokiam pat santykiuje. JAV L. F. aukoja tūkstantinėmis, o pas mus tik šimtinėmis. Didžiausias įnašas A. L. F. yra 10 tūkst., o pas mus tik vienas tūkstantis. (Ir tą tūkstantinę inešė ne koks daktaras ar žymus asmuo, bet paprastas lietuvis, kuris nė savo pavardės prašė neminėti-neskelbti -- davė tik inicialus J. P.)

Jei JAV L. F. šiuo metu yra jau pasiekęs 120 tūkstančių dolerių, tai Kanados L. Fonde turėtų būti 12 tūkst., bet tėra tik pusė tos sumos- $\$6000$.

Paskutinę savaitę pasirodė ir K. F. reikaluose žymus pagerėjimas: Montrealyje įsisteigė Fondui remti komitetas, kurio nariai sumetė tūkstantinę.

Kovo 18 d. Toronte įvyko pirmas visuotinis Kanados Fondo narių susirinkimas, kuriame buvo išrinkti pastovūs fondo organai. Susirinkimą žodžiu sveikino Gen. Konsulas J. Žmuidzinis ir Krašto Vald. pirm. dr. P.

Lukoševičius, o telegrama -- Amerikos Liet. Fondo Tarybos pirmininkas dr. Razma.

Platesnį pranešimą apie Fondo organizavimą padarė org. komiteto pirm. V. Ignaitis. Buvo apsvarstyti ir su mažomis pataisomis patvirtinti Fondo įstatai, kuriuos K. Liet. Bendruomenės Taryba 1962 m. Ottawoje buvo priėmusi. Pagal formalumą ir Fondo Narių visuotinis susirinkimas turėjo juos priimti. Kadangi K. L. Bendruomenė yra inkorporuota valdžios įstai-gose, tai susirinkimas nutarė kolkas Fondą palikti Bendruomenės jurisdikcijoje, neieškant atskiro čarterio Fondui, nors buvo balsų už Fondo visišką atskyrimą nuo Bendruomenės.

Fondo Tarybą nutarta rinkti iš 9 asmenų, o Valdyba iš 5. Slaptu balsavimu į Tarybą išrinkti: dr. A. Pacevičius, inž. P. Lelis, inž. V. Balsys ir J. Simanavičius (visi iš Toronto), dr. M. Nagys ir J. Lukoševičius (iš Montreal), inž. A. Paškevičius (Ottawa), V. Ignaitis (Delhi), ir P. Januška (Windsor).

Kandidatais liko St. Jakubickas, P. Augaitis ir J. Rastapkevičius, į kontrolės

komisijų išrinkti montrealiečiai: Pr. Rudinskas, inž. Izid. Mališka ir Dom. Nor-keliūnas.

Tarybos nariai pasi-skirstė pareigomis: Tarybos pirm. išrinktas V. Ignaitis, sekr. P. Januška. Valdybos pirmininku dr. A. Pacevičius, vicepirm. Simanavičius, sekretoriaus inž. P. Lelis, inž. V.

Balsys, nariu St. Jakubickas.

K. L. F. buvo atidarytos 1963 m. kovo 11 d. krašto Valdybai įnešus pirmą auką; dabar sudarius pastovius organus, K. L. F. išėjo iš organizacinės stadijos ir, atrodo, žengs greitesniu tempu.

Inž. P. Lelis

Bal. 4 d. Baltimorėje įvykusio BALFo 64 skyriaus vakaro dalyviai: (iš k. į d.) poetas Radzius, sk. pirm. dr. Elena Armonienė, solistė Juzė Augaitytė, pianistė E. Juškuskaitė Bush ir aktorius J. Kazlauskas.

Baltimorės Radio Valandėlės nuotrauka

PHILADELPHIJOJE

Philadelphia, Pa. Balandžio 25 d., šeštadienį, 8 val. vakare Ethical Society auditorijoje, 1906 Rittenhouse Square, įvyksta Juzės Augaitytės dainavimo studijos metinis koncertas.

Gegužės 9 d. Lietuvių Moterų Atstovybės Philadelphia skyriaus valdyba rengia kartūnų balį. Jisai įvyks Alden Park banketų salėje, Wissahickon Ave, ir Kenilworth Drive. Pradžią 9 val. vak. Programoje bus vakarienė, šokiai, premijos už gražiausią kartūno suknelę ir geriausią valsą. Šokiams gros havajiečių orkestras. Bilietus galima įsigyti pas Valdybos nares iki gegužės 3 d.

PATIKSLINIMAS

Inž. P. Lelio straipsniuose iš Toronto Lietuvių gyvenimo keletą sykių buvo klaidingai atspausdinta vietos klebono pavardė -- Ažukalis. Turėjo būti -- Ažubalis. Gerb. klebonas atsiprašomas.

RED.

Vienybė maloniai prašo skaitytojus dar neatsilyginusius už prenumeratą savo mokėstį siųsti: 192 Highland Boulevard, Brooklyn 7, N. Y.

Komp. Vytauto Klovos opera

"PILĖNAI"

išleista plokštelėse

Isleido "Eurotone"

Kaina \$12.00

Scena iš V. Klovos operos "Pilėnai". Nuotraukoje Egė (E. Šaulevičiūtė) ir Danyla (V. Adamkevicius).

Kompozitorius Vytautas Klovas

Užsakymai siunčiami į Vienybę

192 HIGHLAND BOULEVARD
BROOKLYN 7, N. Y.

kartu su perlaida ar čekiu \$12.00
Persuntimo išlaidoms pridėdama 50 centų.

Platintojai, kurie norėtų didesnį skaičių "PILĖNŲ" operos plokšteles užsakyti, taip pat kreipiasi į Vienybę.

Išpūdingą "PILĖNŲ" operos plokštelių albumo viršelį "Flexichromo" procesus (spalvose) paruosė dail. J. ŠUKYS.

"PILĖNAI" yra pirmoji lietuviška opera, ištiesi išleista trijose ilgo grojimo plokštelėse. Įžre-korduota Vilniaus Valst. Operos teatre, spektaklio metu. Dirigentas: I. Altermanas.

LIETUVIŠKOJE CHICAGOJE

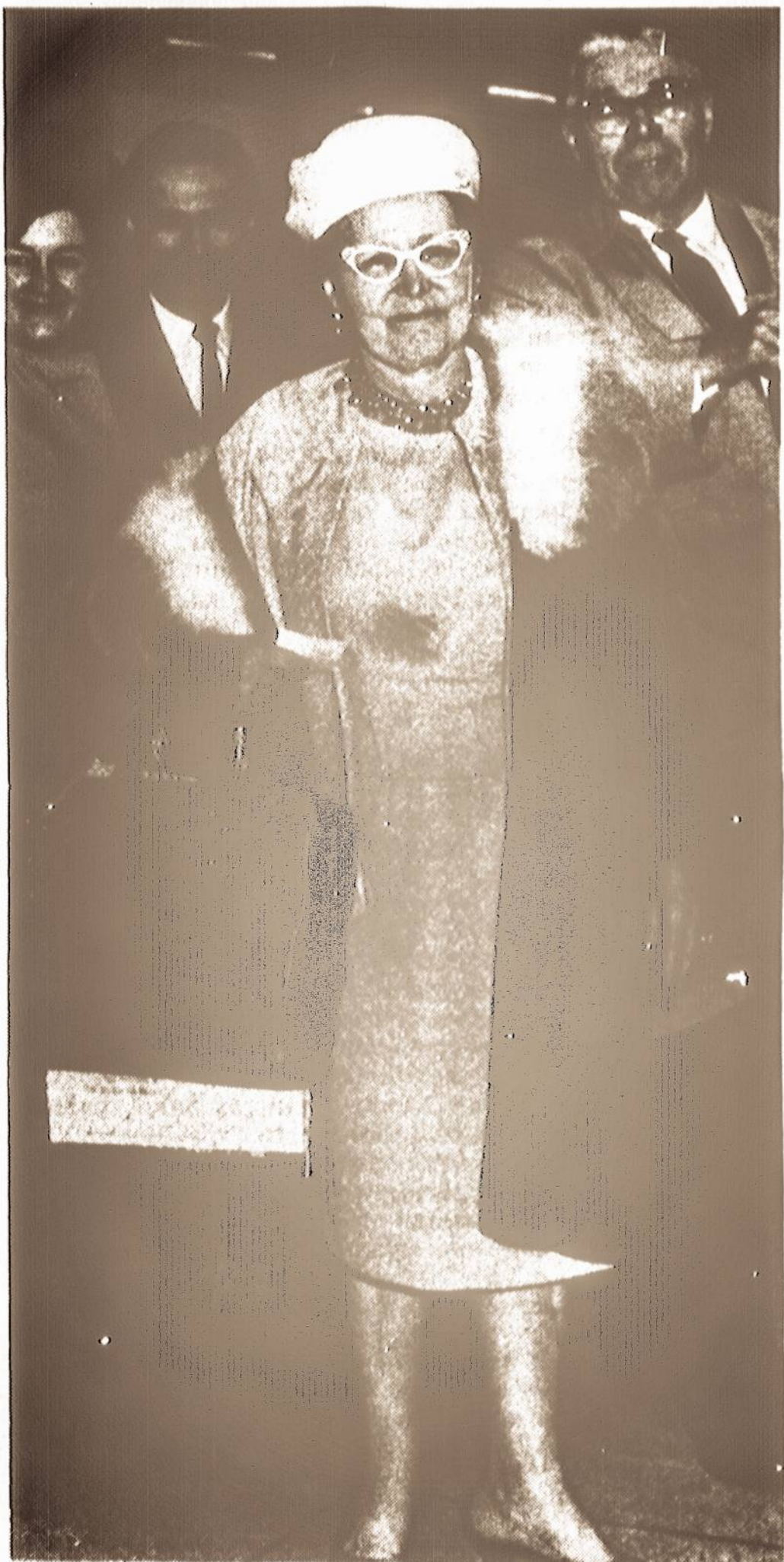
* PREL. J. KONČIUS, Balfo pirmininkas, viešėjo Chicagoje ir čia turėjo susitikimą su vietos lietuvių veikėjais.

* CHICAGOS LIETUVIŲ TARYBOS balandžio 15 d. sušauktae Chicagos liet. organizacijų bei spaudos atstovų pasitarime del Amerikos Lietuvių Kongreso (įvyksta birželio 26, 27, 28 dienomis Washington) paaškėjo ir ne visai malonių dalykų. Kaip dr. Grigaitis pažymėjo, tuo pačiu laiku Washingtone sąskrydį rengia ir ukrainai, kurie čia suplauks T. Ševčenko paminklo atidengimo proga. Todėl prisibijoma, jog lietuvių nebūtų nustebtai ukrainos jūroje. Taip pat nusiškundė, kad Kongresas yra ruošiamas tik savaite prieš SLA seimą ir tos daugeliui sudarys nepatogumų.

* S. VAIŠVILIENĖ, kuri turėjo Amerikos Montessori mokytojos diplomą, neseniai gavo Tarptautinės Montessori draugijos mokytojos pažymėjimą.

* DR. WILLIAM OSMANSKI pirminiuose rinkimuose išėjo laimėtoju į "Coroner" poziciją respublikonų partijoje. Apie šį lietuvių kilmės buvusį žymų sportininką plačiau rašėme Vienybės Nr. 14.

* SLA surengtame jaunuolių talentų konkurse, įvykusiame balandžio 12 d. Liet. Auditorijoje, premijas gavo: M. Druga ir V. Galėnaitė -- piano srityje, A. Stelmokas, T. Totoraitytė -- akordeono, V. Lauraitytė ir V. Dailidkaitė -- baletu, J. Šuopytė ir N. Viščiūtė -- deklamacijos.

Kazimiera Antonavičienė iš Philadelphijos ir Wm. Radus iš Jamaica, N. Y. (dešinėje), šiomis dienomis grįžę iš Lietuvos. Jie buvo išskridę į Lietuvą bal. 6 d. Pasakoja, kad oras buvęs labai blogas, beveik kasdien lijo ir kai kada dar snigo. Paviesėję Lietuvoje 8 dienas, per Paryžių grįžo į Ameriką.

S. Narkėliūnaitės nuotrauka

Haven Realty

JUOZO ANDRIUŠIO APDRAUDOS ĮSTAIGA

Patarnauja perkant ir parduodant namus, įvairiuose apdraudimo reikaluose, užpildant (Income) taksus.

J. ANDRIUŠIO TRAVĖL BUREAU

Parduoda bilietus visomis susiekimo priemonėmis į visas pasaulio vietas. Money Orders.

87-09 JAMAICA AVENUE WOODHAVEN 21, N.Y.
Tel. VI 7-4477 Atdara kasdien - 9 v. r. ikj 9 v.v.

"Karo su sovietais nebus" - mano dr. Vardys

Dr. Vytautas Vardys, politinių mokslų profesorius Wisconsin universitete, savo paskaitoje Chicagoje dėstė, jog Amerikoje nėra žmonių, kurie karo veiksmais norėtų spręsti santykius su Sov. Sąjunga.

"Tokios (karo) mintys yra nerealiai ir jas reikia mesti į šalį. Jeigu tokia kalba eina, tai yra daugiau rinkiminė propoganda," - aiškino dr. Vardys Liet. Fronto Bičiulių suruoštoje paskaitoje balandžio 17 d. Balio Pakšto salėje.

Paskaitininkas savo rimto pobūdžio kalboje taip pat užakcentavo, kad amerikiečiai yra savanaudiški žmonės ir savomis rankomis karštų kaštonų ištraukti iš ugnies neis. Todėl dabar jau yra pasidariniusi priimtina sen. Fulbrighto nuomonė - "mes priimkime pasaulį tokį, kokiu jis yra."

Savo temoje "Amerikos užsienių politikos keliai ir kryžkeliai" prelegentas plačiau palietė ir JAV santykius su Sov. Sąjunga. Šiuo metu yra laikomasi "sulaukymo politikos," kurios autorius George Kennen jau 1948 m. aiškino, jog sovietų politika keisis ir tas vakariečiams atneš gerus rezultatus. Dabar, kaip ir anksčiau, yra laukiama, kad Sov. Sąjungos režimas liberalės, kad komunistų valdžia po truputį minkštės. Tuomet Sov. Sąjungos agresyvumas pradės dingti. Trumpai tariant -- reikia laukti, nes laikas lošia Vakarų naudai -- aiškino kalbėtojas.

LIETUVOS IŠLAISVINIMO GALIMYBĖS MENKOS

Dr. Vardys, kalbėdamas apie R. Europos ateitį, išreiškė pesimistišką nuotaiką. Jo nuomone, Rytų Europa Amerikai yra antrinė problema, ir Amerika R. Europos vaduoti neis. Ji tik palaikys moralias tendencijas, "iki tam tikro laiko" nepripažins Lietuvos okupacijos. Eiti agresyviu keliu reikėtų erzinti sovietus, o to amerikiečiai nenori. Bus skiriama mažiau pinigų "tam tikriems veiksniams" ir propaganda sovietų adresu sumažės.

Kalbėtojas taip pat nurodė, jog yra pavojus, kad Amerika gali per daug nuslysti -- gali pagelbėti sovietams išėiti iš ekonominių sunkumų. Amerika gali padaryti klaidą ir vietoje davus, peštis Sov. Sąjungai su R. Kinija, ji, galimas daiktas, talkins, Sovietams, pasidarant jų alijantu prieš R. Kiniją.

IDOMIOS DISKUSIJOS

Po paskaitos vyko diskusijos, kurios gal buvo net idomesnės už pačią paskaitą. Kadangi klausytojų (jų buvo apie 35) išsilavinimas įvairus, tai ir klausimų būta įvairių. Pvz., buvęs LF Bičiulių žurnalo redaktorius ir Draugo dienraščio politinis komentatorius St. Daunys paklausė -- "kas vykdo Amerikos užsienio politiką?", o spaudos platintojas J. Dilys pasiteiravo: "Ar prelegentas yra tikras, jog Amerika valdo mūsų prezidentas, o Rusija -- Chruščėvas?"

"Be šių pradžiamoksliais žinomų dalykų, keli klausytojai susidomėjo paskaitininko išreikštu "liberalėjimu" Sov. Sąjungoje. Dr.

Dr. Vytautas Vardys

Vardys paaškino, jog liberalėjimo žymių vis dėlto esama ir, pagal Amerikoje išvyravusią nuomonę, dalinis liberalėjimas, veda į visuotini liberalėjimą.

Paskaitininkas, kuris, kaip buvo matyti iš nurodytų pavyzdžių, plačiai seka okup. Lietuvos spaudą, iliustracijų davė iš šių dienų Lietuvos gyvenimo.

Jo duomenimis, okup. Lietuvoje esama jaunimo, kuris yra komunistinių pažiūrų, bet grynai tautinio nusistatymo. Yra pagrindo laukti, jog ateityje toks "tautinių komunistų" judėjimas sustiprės.

Atsakydamas į klausimą dėl rezoliucijų Pabaltijo laisvinimo reikalui kongrese, paskaitininkas pabrėžė, jog jos yra naudingos, nors vilčių jas prvesti kaip ir nėra. Jos vertintinos daugiau propagandiniu atžvilgiu, nes yra linksnuojamos Lietuvos vardas. "Ateis diena, kada Amerikos politikoje reikšis daugiau tos kartos žmones, kuriems, pvz., Zulu valstybės vardas bus geriau žinomas negu Lietuvos," - aiškino dr. Vardys.

(eš.)

Naujas Muzikos Zinių numeris

Po ilgokos pertraukos išėjo naujas Muzikos Zinių žurnalo numeris, paženklinatas 1963 m. Nr. 2. Kadangi, kaip žurnale skelbiama, jis išėina per metus keturis kartus, paskutinis numeris pasirodė pavėlavęs vienerius metus.

Tačiau, nežiūrint vėlyvo pasirodymo, numeris yra idomus bei aktualus ne vien tik muzikos specialistui. Straipsnis -- "Tautinių šokių šventė ir šokiai" (J. Kreivėno) vienas iš rimčiausių, dokumentuotų rašinių, kuriuos pastebėjome po 1963 m. liepos 7 d. įvykusios II-sios taut. šokių šventės.

Čia norisi atkreipti įviena ano straipsnio vietą, kuri skamba taip:

"1963 m. Čikagoje įvykusį Tautinių Šokių Šventės šokių kūrybos srityje davė labai mažai. Buvo išleisti du repertuaro leidiniai: "Mūsų šokiai" ir "Jungtinių Amerikos Valstybių ir Kanados Lietuvių II-osios tautinių šokių šventės repertuaras jauniems". Abu leidiniai turi po pastabą: "Ruošiant šokių aprašymus pasinaudota Vytauto F. Beliajaus ir Juozo Lingio paruoštais leidiniais". Ši pastaba ne visai tiksli, nes veik visi šokiai turi originalius tik įvadus, kurie dažniausiai yra pilnesni ir geresni už seniau žinomus tekstus. Bet iš pačių šokių čia buvo nauji gal tik Suktinis ir Noriu miego. V. F. Beliajaus vardas galėtų būti jungiamas nebent su Vėdaru. Visa kita -- perdirbimai ar nurašymai tarybinio šokių repertuaro. Kas abejotų, tepatikrina "Mūsų šokių" tekstus su šiais leidiniais:

"Lietuvių liaudies šokiai" (Vilnius, 1948); Sutariniai ženklai ir terminai, Mikita, Kubilas, Rugučiai, Sadutė, Malūnas, Kalvelis; "Dainų šventės šokiai ir žaidimai" (Vilnius, 1955); Gyvataras, Subatėlė ir Oželis;

"Suktinis" (Vilnius, 1959); Sūstas, Audėjėlė;

"Litovskije narodnije tanci" (Vilnius, 1955); Blezdinėjėlė;

"Jaunimo saviveiklos scena" VII knyga; Blezdinėjė Jonkėlis.

Toki kitų šaltinių naudojimą nereikia nei peikti, nei girti. Tik repertuaro komisijai nereikėjo turėti baimės prie šaltinių prisipažinti pilnu balsu. Dabar nežinant žmogų galima lengvai ir suklaidinti. Pvz., Stasys Daunys ("Draugas", 1963, XI, 30) rašo taip: "Tautinių šokių tenka rinkti, surašyti ir išsaugoti svetimuose kraštuose gyvenant, kad turėtume ką savo jaunimui pateikti ir bent knygų puslapiuose kada nors juos gimtinei grąžinti". Lietuvoje sukeltų juoko ne mūsų repertuaras, bet tokios kalbos.

Pasigendame mūsų šokių kūrybos išėivijoje. Jei ne folkloriniu pagrindu, tai individualių kompozicijų atsirasti galėtų."

Šiame numeryje Juozas Žilevičius, straipsnyje "Prano Ambrazo sukakties proga" apžvelgia pasižymėjusio muzikos srities asmens praeltį ir jo darbus. Tas pats J. Kreivėnas kitame rašinyje -- "Mūsų skola svetimiesiems" nurodo kelis neva lietuviškus taut. šokius ("Uolinderi", "Mikita"), kurių kilmę reikia išvesti iš kitų tautų. Iliustracijai įdėtos "Mikitos" gaidos ir tekstas iš vieno gudų leidinio, kur "Mikita" vadinama gudų daina.

Būtų naudinga, kad šį straipsnį Vienybė ištaisai perspausdintų ir parodytų, kad pas mus yra žmonių, kurie mėgsta dangstytis svetimomis plunksnomis.

Be to, numeris yra gausus savo kronika apie muzikos gyvenimą kituose kraštuose, Lietuvoje, išėivijoje. Suminėti muzikos leidiniai.

Tęsiama 10 psl.

VIENYBĖ

The oldest Lithuanian newspaper in the world established by Juozas Paukštytis in 1886, is published weekly by Valeris Tysliava and Juozas N. Tysliava at 192 Highland Boulevard, Brooklyn 7, N. Y. Tel.: APplegate 7-7257. Executive Editor: Valeris Tysliava, Editor: Salomeja Narkelūnaitė; Senior Editor: Vytautas Širvydas. Entered as Second Class Matter October 23, 1907, at the Post Office of Brooklyn, N. Y. Subscription rate: \$7.00 for one year. Three weeks' notice is required to change a subscriber's address. Advertising rates on application. All rights are reserved and no part of this newspaper may be reproduced without the consent of the Publishers. All manuscripts submitted are subject to editing by the Editor.

MES

VYTAUTAS ŠIRVYDAS

Atkelta iš 1 psl.

Prieš nutautimą (ar nutikybinių, nes anglių kalbą žydai net sinagogose priėmė, kaip mes savo bažnyčiose), žydai džiaugiasi priemone, kurią ir mes vis labiau imame išnaudoti: vasaros stovyklas jaunimui, "studijų" dienas senimui. Vargsta žydai ir "veiksnių" gausumu. Reformistų rabinas Eisendrathas aną dieną pareiškė: "Žydiškumo neišlaikysime, nesudraudę puslaukiniškų mūsų įvairių veiksmų rungtynių dėl garbės, jų amžinų kovų dėl pirmenybės kalbėti visų vardu, ir ausis rėžiančių šukaliojimų. Juk čia bergždžias skaldymas būtino vienyingumo. Tačiau ką darysi: toks jau mūsų šių dienų žydų gyvenimas Amerikoje."

Jei mūsų raštingieji, vietoj mokę Washingtoną kaip užsienio politiką vairuoti, ar kasti ko nepadėjo, "kolaborantų" beieškant, dirbteltų retkarčiais į kitų Amerikos tautinių mažumų gyvenimą bei problemas (nekalbant apie latvius ir estus), gal spaudą padarytų gyvesne ir naudingesne. Juk ir mus smaugia veiksmų gausumas. Ir pas mus nenorima gyventi senų Vienybės principu: Vienybė visų sąmoningų lietuvių išsiviečių, nežiūrint nuomonių skirtumų.

Iškilmingu bankietu rinktinė publika (Draugo Žodžiai) Chicagoje atžymėjo mūsų Tėvų Marijonų darbų Amerikoje ir kitur užsienyje 50 metų aukštinę sukaktį. Tie darbai verti visuotinio pagyrimo ir pagarbos. Tik įdomu Tėvų Marijonų ir rinktinės publikos atšalimas nuo Lietuvos. Mėninėje programoje nebuvo nė vieno Lietuvos 1940-1963 metų tarpsnio kompozicijų, o kalbėtojais nė vienas net neužsiminė apie tai, kaip dabartinėse prieštaringose sąlygose lietuviui išsiviečių prieiti prie lietuvių Lietuvoje. Vilnių, pavyzdžiui, jau lankė žydų rabinai, bet dar nė vienas mūsų katalikų ar protestantų dvasininkas. Kristus, rodos, apaštalamis liepė: "Eikite." Velionis šv. Tėvas, sakoma, pravėręs "langą kairėn" ir nebijojęs priimti Chruščevų žento. Tačiau, gal būti, Tėvai Marijonai jau apsisprendė, kol bus "ilgos distancijos", apaštalausti vien užsienyje?

MUMS

RAŠO:

(Laiškų skyriuje telpanti medžiaga nebūtinai atstovauja redakcijos nuomone. PED.)

Gerbiamoji:

Isigijau tris rekordus 4-rių veiksmų operos "Pilėnai", kurią Jūs juostose parvežėte iš Lietuvos. Iškliausiu operą su šeiminingų per dvi ir pusę valandos. Nematęs tėvynės per daug metų, visą laiką klausydamas šios istorinės lietuvių aktorių vaidinimo operos verčiau, kodėl verčiau, neklauskite manęs, į tai atsa-

kyti gali vien tik išsilgę daug metų tėvynės nematę jausmai.

Patariu visiem lietuviams čia, Amerikoje, gimusiems, kaip ir vėliausiai atvykusiems naujajūriams, Vienybės užtarėjams ir kritikams išgyti "Pilėnų" operos plokštes, kurių beklausant tikiu, dar susigraudins ne vienas.

Z. JANKAUSKAS

Philadelphia 30, Pa.

Girnakalis

IŠ KAIRĖS IR IŠ DEŠINĖS

IŠ PRAEITIES TAVO SŪNŪS TE STIPRYBĖ SEMIA... (tasa)

III.

Ir nepriklausomoje Lietuvoje vyko klasių kova, tik tos klasių kovos efektas buvo labai keistas. Paprastai kapitalistinėje sistemoje nerami ir kovinga klasė būna proletariatas. Proletariatas turi tinkamų sąlygų ir susiformuoja kaip didelė jėga pramoniniuose kraštuose. Bet Lietuvoje šių sąlygų tebuvo užuomazga. Lietuva pramonėje labai lėta, už tai ir proletariato klasinės kovos reikšmingesnių pasireiškimų reikėjo laukti tolimesnėje ateityje. Šiaip Lietuvoje skurdžiai gyvenančių žmonių buvo gausu, ilgainiui jie būtų tapę didele politine jėga. Tai būtų buvusi aštri Lietuvos ateities gyvenimo problema. Paprastai tie, kur mėgsta pasvajoti, koklia būtų buvusi Lietuva, jei nebūtų buvusi bolševikų okupuota, tie proletariato problemą užmiršta. Lietuvą okupavusiam bolševizmui teko neįtikimai greitai laikui atlikti proletariato formavimą.

Nepriklausomoje Lietuvoje klasių kovos reikia leškoti kitur, ne proletariato kūrime.

Savoje valstybėje, kur visose gyvenimo srityse šeiminingais pasidarė patys lietuviai, kiekvienam iš tų šeiminingų kilo noro kuo daugiau patarnauti Lietuvai ir žmoniškiai apsirūpinti pačiam. Kitoms gyvenimo sritims ryškiau nepasireiškiant, asmeninės gerovės sąlyga pasidarė valstybinė tarnyba. Kam tik pavyko gauti valstybinę algą, tas jau ir buvo geriau aprūpintas. Kaune ir kituose centruose atsirado ir labai gerai aprūpinamų tėvynės ir valstybės darbuotojų. Aukštesniųjų valdininkų algos išsipūtė visai įspūdingai, o daug žemesniųjų valdininkų paliko lyg tarpininkais tarp gerai įsitaisiusių ir liaudies.

Ypač išskirtiną padėtį buvo Kaunas. Nelygybei sąlygas sudarė, tarp kita ko, ir valstybės biudžetui subalansuoti įstatymas. Galo su galu nesuveikanti valstybė tarnautojams algų nemažino, o tik įvedė biudžetui subalansuoti atskaitymus. Deja, tų atskaitymų buvo dvi zonos, centrų tarnautojams atskaitydavo mažiau, provincijai — daugiau.

Ir faktiškai taip susidarė, kad ta pati kategorija ir tas pats darbas centro vietovėje apmokamas geriau, provincijoje — prasčiau. Tokia valstybės biudžeto balansavimo tendencija buvo labai būdinga visai valstybės ekonominei politikai; daugiau rūpintis Kaunu (ir savimi) ir mažiau trupinių skirti provincijai. Karčios teisybės pasakė poetas Kazys Binkis kalambūru, kad Lietuvos kaimas yra prasikollinęs puse bilijono litų, o naujos Kauno statybos kainuoja irgi pusę bilijono litų. Kitaip sakant — miestas auga provincijos lėšomis. Ir auga ne tiek pramonės kūrėjai, kiek atsiremdamas kaimą išnaudojančios valstybinės politikos.

Į agrarinį akligatvį patekusios valstybės sunki ekonominė būklė ypač pasunkėjo pasaulinės ekonominės depresijos įtakoje. Žemės ūkis — gyventojų daugumos verslas — pasidarė labai nepelningas. Lietuvos ūkininkai buvo gana imlūs pažangai, bet tai padėti ir gelbėjo ir aštrino.

Gelbėjo tuo, kad pagal reikalą Lietuvos žemės ūkis greit prisitaikindavo ir gamindavo tai, ką valstybė užsienyje galėjo lengviau parduoti. Bet labiausiai imli pažangai Suvalkijos ūkininkija valstybei iškirto klasinės kovos pokštą: griebsi streiko. Ši priemonė iš tiesų parodė, kokia praraja auga tarp

valstybės ir liaudies. Kad valstybę atstovaujant buvo patys iš tos liaudies kilę ir kad toje liaudyje jie tebeturėjo savo tėvus ir brolius bei seseris, tas rodo, kad Lietuvoje šioj vietoje buvo stipresnio impulso už artimą giminybę.

Valstybė streikininkus sutriuškino. Bet streiko moralinis palikimas negalėjo būti nei sunaikintas nei užmirštas. Ši palikimą turėjo paveldėti tie, kurie klasines kovas ves ateity. Bendrai imant, ūkininkų streiko iškilimas rodo didelį valstybės vairuotojų neapdairumą, net aklumą. O to streiko sutriuškinkimas parodė, kad buvo ne tiek tautinių, kiek klasinių interesų.

IV.

Karinų reikalų tenkinimas visoms valstybėms kainuoja labai brangiai. Ir Lietuvos valstybei tai kainavo brangiai. Pačios kariuomenės (reiškia, karinei, tarnybai pašauktų vyrų) išlaikymas nėra labai brangus; kariuomenė kraštui sudaro netiesioginę našą tuo, kad iš krašto ūkio atitraukiama didelė darbo jėga. Žymią kariuomenės išlaidų poziciją sudaro išlaikymas tų asmenų, kurie kariuomenėje būna pastovūs, kuriems kariuomenė yra profesija. Bet paprastai visokias išlaikymo ir algų išlaidas keleriopai padidina ginklavimas.

Lietuvių spaudoje ir visuomenėje dabar nuolat susiduriame su klausimu, ar reikėjo Lietuvai kariuomenės. Atsakymas galėtų būti ne bendras, o į atskirus klausimus: ar reikėjo ir kiek reikėjo kariuomenės, ar buvo pakankamai apdairiai naudojami ištekliai profesinius karius atlyginant, ar buvo racionalu dideles sumas leisti ginklavimui ir kokiame ginklavimui ir t. t.

Kariuomenės reikalingumo klausimo paprastai neturėtų kilti, nes kiekvienam kraštui reikia gintis nuo išorinių priešų. Pas mus tas klausimas kyla dėl to, kad kraštui kariuomenė tiek kainavo, kad buvo skriaudžiamos kitos gyvenimo sritys, o paskutiniaisiais nepriklausomo gyvenimo metais paaiškėjo, kad ta kariuomenė neatitinka savo paskirčiai, kad ji nepajėgi valstybei ginti. Reikia stebėtis, kad apie tą nepajėgumą buvo iš seno žinoma, bet niekam nebuvo drąsos pasakyti išvadą.

Labai įdomus skyrius gen. Raštiko atsiminimuose (I tomas, 341-346 psl.) rodė, kaip generolas spaudžia vyriausybę su kraštui sunkiai pakeliama 175 milijonų papildoma sąmata, o finansų ministeris Tūbelis priešinosi. Aišku, generolas laimėjo.

Šioje vietoje noriu priminti vieną neva anekdotą. Sako, būk min. Tūbelis turėjo gerą bičiulį gimnazijos direktorių, kuris ministrą įtikinėjęs susilaikyti nuo per didelių išlaidų kariniams reikalingumams. Apie jį pokalbius buvo kažkieno sužinota. Sako, kartą po tą gimnazijos direktorių gatvėje susistabdo kažkoks nepažįstamas karininkas ir sako maždaug taip: Jūs ministeriui Tūbeliui kalate netikusias pažiūras. Jūs, sako, susilaikykite, nes gali taip atsitikti, kad Jūs nebūsite direktorium, o Tūbelis nebus ministru...

Gal šio atsitikimo ir nebuvo, bet vis tiek tai yra gera valstybinio gyvenimo iliustracija. Jei nebuvo tokio pokalbio, tai tikrai buvo kariuomenės organizuotų perversmų.

Išeitų, kad Lietuvos vyriausybė turėjo jausti kai kurių varžtų. Visai suprantama,

Tęsiama 5 psl.

Rusai teisinasi dėl Armėnų skundų

The New York Times straipsniai apie armėnų repatrijantus, kurie buvo aprašyti Vienybėje, sujaudino Maskvos vyriausybės organą Ižvestijas ir rusiškąją Komjaunimo tiesą.

Ižvestijos atspausdino vieno tokio repatrijanto, T. Krmojano, laišką su antrašte: "Mums nereikia amerikoniško rojaus." Krmojanas, Jerivanės organinės chemijos instituto vieno skyriaus viršininkas, rašo, kai armėnai, grįžę į tėvynę iš Amerikos 1947 ir 1949 m., būvę vietinių gyventojų "šil-

tal sutikti." Pastarieji dalinėsi su jais "viskuo, ką turėjo." The New York Times, girdi, išpūtęs faktą, kad iš 100,000 armėnų neva grįžusių iš užsienio į Armėniją po karo, kelios šeimos norinčios grįžti atgal.

Amerikiečių laikraščio korespondento žiniomis, beveik visi armėnų repatrijantai nori grįžti atgal į Ameriką, tik komunistai jiems visų neduoda. Korespondentas taip pat aprašė armėnų pasakojimus, kad po karo Armėnijoje trūko net duonos ir prie kooperatyvo eilėje stovį vietiniai, kolio-

davę repatrijantus. "amerikiečių šunimis", kurie atvažiavę jų duonos valgyti.

Lyg to paties dirigento lazdele pamačius, atsiliepė ir Komjaunimo tiesa, tvirtindama, kad ne tik armėnai nenori važiuoti į Ameriką ar kur kitur, bet rusų ambasados užsienyje gaunančios tūkstančius laiškų iš svetur gyvenančių armėnų, kurie neva prašosi repatrijuojami.

Armėnija yra mažiausia plotu sovietų respublika pietvakarių Kaukaze, turinti 1,8 milijono gyventojų.

Vyt. Zalatorius

Impulevičiaus JAV pilietybės gavimą, sakoma, svarstęs "juridiniu ir moraliniu" atžvilgiu Maskvoje einąs žurnalas Novoje Vremia. (nr. 11).

Prie prezidento J. F. Kennedy kapo, Arlington kapinėse Virginijoje. Kairėje - Kennedy sūnaus paminklas, viduryje - amžinai liepsnai degant - JAV Prezidento Kennedy kapas, o dešinėje kryžius, po kuriuo palaidota Kennedy dukrelė, dar negimusi. Toliau - matome New Yorko lietuvius, aplankiusius prezidento J. F. Kennedy kapines (iš kairės) A. Sinušienė, Jonas Valaitis, Milda Vaivadienė ir V. Tysliavienė. W. Sinus nuotrauka

Amerikiečių akademikai ir Pabaltijys

Amerikiečių draugijos slavistikos studijoms puoselėti metinį suvažiavimą New Yorke padėjo ruošti kartu su kitais šešiais profesoriais ir Fordhamo u-to dėstytojas kun. V. Jaskevičius. Draugija turi apie 1,000 narių, jų tarpe 7 lietuviai, 4 latviai.

Pietinių JAV valstybių u-tų slavistikos draugijos suvažiavimui Atlanta, Ga. armėnas prof. Tabibian (Wake Forest College) paruošė paskaitą, tema: "Tautinio nepasitenkinimo Sovietija skirtumai rusų ir ne rusų sovietinėse respublikose." Būtų įdomu patirti, ką pasakojo apie Pabal-

tijį, kuri kludė Kentucky u-to prof. Zsoldos (vengro) paskaita "Sovietijos paskirstymas ekonominiiais rajonais". Lietuvui gal būtų įdomi ir Virginijos u-to prof. Hammondo paskaita "Lenkija ir Pabaltijo valstybes." South Carolina u-to prof. Longworth skaitė "Atpalaidavimas nuo baudžiavų Pabaltijo valstiečių 1817-1918 metais."

Michigano u-te posėdžiavo tos valstybės Mokslo ir Literatūros dr-ja, Western Michigan u-to (Kalamazoo, Mich.) prof. Nodel skaitė paskaitą "Naujas Pabaltijys -- Pabaltijo tautų pakitimas sovietams valdant."

Vasario 20-22 dd. Vokietijos Muenchene tarptautinė mokslininkų konferencija svarstė Sovietijos žemės ūkį. Dalyvavo 25 ūkio žinovai ir 30 stebėtojų iš Amerikos, Anglijos, Prancūzijos ir Vokietijos.

Amerikiečių istorikų draugija posėdžių metu svarstė eilę Rytų Europos istorijos temų. Pirmininkavo Kalifornijos u-to prof. Riasanovskis, autorius nesena išėjusio Rusijos istorijos veikalo, kuris pateikė paskaitą "Rusų kultūriniai santykiai su kaimynais." Delaware u-to prof. Kirchner (autorius veikalo apie Baltijos jūros svarbą Euro-

pos istorijoje) skaitė paskaitą "Rusija ir Vakarai". Princetono u-to prof. Bormanštinovas ryškino temą "Rusija ir mongolai", o Stetsono u-to (Deland, Fla.) prof. Zenkovskis "Rusija ir musulmų pasaulis."

Ukrainų amerikiečių Mokslo ir Meno Akademija suruošė antrą savo istorikų-sociologų suvažiavimą New Yorke. Septyni ukrainų profesoriai paruošė paskaitų, kurių viena, prof. Wynaro, lietuviškai: "istorikas Antonovyčius kaip Ukrainos kazokų laikotarpio istorikas." Akademija spaudai ruošia savo narių mokslo darbų I-ą tomą.

Lietuvių kalbos žinovas Minnesotos u-to prof. Schmalstieg pirmininkavo amerikiečių Modern Language dr-jos suvažiavimui Chicagoje. Buvo pateikta 3 paskaitos - visos apie rusų kalbą.

Ohio State u-tas pradės teikti Master of Arts diplomus slavų kalbų ir literatūrų moksluose. Čia profesorijauja lietuvis Pranas Šilbajoris, pareiškęs noro vykti pastudijuoti pusmetį Sovietijoje.

Lenkų amerikiečių Koščiūškos Fondas siūlo 6 savaičių kelionę po Lenkiją studentui akademikui, kuris parašys geriausių raštą tema "Lenkijos valstybės tūkstantmečio reikšmė."

Kalifornijos u-tas paskyrė prof. Mariją Gimbutienę nare-dėstytoja savo rusų ir Rytų Europos studijų centre. Lenkas istorikas, prof.

O. Haleckis pakviestas čia škaityti eilę paskaitų.

Pabaltijo istorijos temomis amerikiečių mokslo žurnaluose pasižymis Edgar Andersonas paskirtas pilnu istorijos profesorium San Jose State kolegijoje. Amerikiečių istorikų draugijos Kalifornijos skyriuje jis skaitė paskaitą tema "Through the Baltic Gate."

Pittsburgo u-to prof. Carl Beck gavo stipendiją studijuoti temą Intelligencijos ir valdžios viršūnių susidarymas, kitimas ir nykimas Rytų Europoje. Tikisi darbą beigti 1965 m. Pabaltijo, rodos, nekludys.

Kelių straipsnių ir vjeno veikalo apie senovės Lietuvą autorius Kansas u-to istorijos prof. Oswaldas P. Backus gavo stipendiją studijuoti ir rinkti medžiagos veikalams dviem tomom: 1) Lenkija ir Lietuva 1385-1795 metų laikotarpiu, 2) Gudų-ukrainų vaidmuo Maskvos kunigaikštėčių valstybei ir jos įstatymams, 1481-1649 metais. Kadangi gudi ir ukrainai tada gyveno Didžioje Lietuvos Kunigaikštijoje, tad palies Lietuvos istoriją.

Latvis Zeps gavo Wisconsin u-to stipendiją iš amerikiečių Mokslo Draugijų Tarybos paruošti veikalą apie latgalių kalbos veiksmažodžius.

Kanados Toronto u-tas ir šimet apsišė penkiais studentais su Maskvos u-ta.

Stebėtojas

Iš kairės ir iš dešinės

Atkelta iš 4 psl.

kaip Raštikis sako, kad "Tūbelis iš pradžių buvo aiškus visų naujų reformų priešininkas, bet po ilgesnio dispuo su manim sutiko". Ką veiks nesutikęs! 175 milijonai litų ginklavimuisi buvo paskirti, paskyrimo dokumentai gerai saugojami, paskiau perduoti gen. Vitkauskui ir t. t. (gal būti ligi Maskvos nukeliavo). Man atrodo, tuo papildomu gen. Raštikio ginklavimu Lietuva nepasinaudojo. Ir čia ir daug kur kitur galėjo būti daug ko sutaupta, galėjo būti pasirūpinta ir kitomis ne mažiau svarbiomis gyvenimo sritimis.

Iš kitos pusės, be jokios karinės jėgos Lietuvos valstybė būtų buvusi panaši į vandens bangų supamą skiedrą. Kariuomenė buvo gera mokykla. Karinė tarnyba vyrams buvo lyg koks brandos atestatas. Teigiamas poveikis galimas daiktas, paliko ir nūdien. Šia prasme kariuomenė reikia laikyti vienu pačių didžiųjų lietuvių tautos ir valstybės laimėjimų.

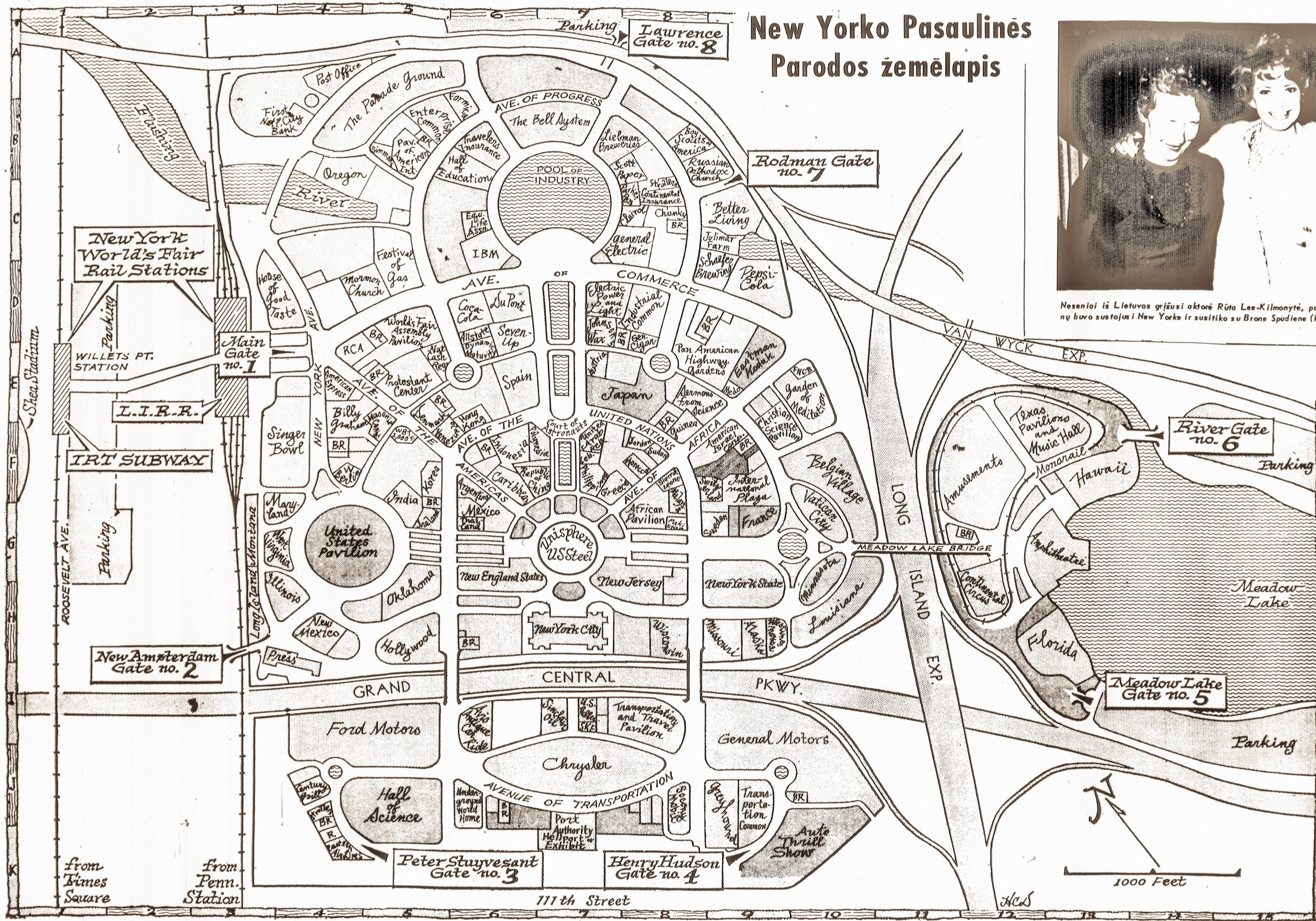
Nepriklausomos besikuriančios valstybės apsigynimas buvo lyg koks stebuklas, ypač kad gynėjai kartais atrodė lyg kokios partizaninės formacijos. Buvo didelė klaida, kad

tas stebuklas buvo laikomas ne atsitiktinai pasitaikiusia Dievo ar likimo malone, o buvo laikomas taisykle. Ir kai II Pas. karo eigoje teko dėl tėvynės laisvės vėl kovoti, tai Lietuva likvidavo karines pajėgas ir visu karštumu griebėsi partizaninių kovų. Reiškia, ir čia turėjo reikšmės ne ginklavimasis ir organizacija, bet auklėjimas. (Bus daugiau)

IR VĖL "KALBOS DALYKAI"

Lietuvoje išėjo 5 sąs. leidinio "Kalbos kultūra", 80 psl. Rinkiny telpa 23 straipsneliai, kurie aiškina grynai praktiškuosius kalbos klausimus; skyrybą, kai kurių dalyvių vartojimą, veiksmažodžio bendraties vartojimą, įvairių žodžių vartojimą, jų prasmę, taisyklingumą ir t. t.

Šis leidinys tikrai nėra propagandinio pobūdžio. Kas jo purtos, tas purtos ryšio su lietuvių tauta ir su lietuvybe. Tokio ryšio atsisakymas reiškia emigranto tautinį sunykimą ir (ilgainiui) išnykimą. Mūsų tautinė pareiga tokius lietuviybės priešus (nors jie dedasi lietuviybės gynėjais ir kovotojais) aiškinti ir apskirti tikrą jų vertę.

New Yorko Pasaulinės Parodos žemėlapis

Neseniai iš Lietuvos grįžusi aktorė Rūta Lee-Kilmontytė, pakeliui į Los Angeles keleatį dieną buvo sustojusi New York'e ir susitiko su Bronė Spudienė (kairėje) ir jos sesere M. Akeliene.

MUMS RAŠO

...Turime dar ką kurti naujienų. Pas mus į Kauną buvo atvykęs kino artistė Rūta Lee. Asmeniškai neteko susitikti, bet mažiau per televizorių. Graži mergina. Gerai kalbėjo. Labai jai patiko Vilniaus bažnyčios, Čiurlionio galerija, o ypač Lietuvos jaunimas.

Valerijos prašoma, ji apėmė jos vyro kapą ir perdavė visiems nuo jos linkėjimus. Paskutiniam savo žodyje Rūta Lee pasakė, kad ji pasižada išlaikyti savo lietuviškumą ir pažadėjo vasarą vėl aplankyti Lietuvą.

Jūsų
Kaunas Ona P.

Siunčiu čekį už anglišką priedą. Labai geras Tamsų sumanymas, kad pradėsite leisti anglišką skyrių. Tegul mūsų sūnūs ir dukros, ir anūkėliai skaito Vienybės lapus – Vienybė turi gražių skatymų, bet užtat ir jai nereikia pagalvėti dokerio kito, ar net dešimtinės mat, apšvietos darbas yra svarbus darbas.

L. T-18
Brooklyn, N. Y.

Klaipėdoje įregistruotas žvejų laivas-šaldytuvas "Rapolas Carnas" nuvežė žuvį į Afrikos Nigeriją. Laivo gydytojai Algūn Raičius teko pagydyti vietos gyventojų. Jis yra Gargždų ligoninės chirurgas.

* V. TYSLIAVIENĖS įspūdimai "Mano apsilankymas Lietuvoje" bus tęsiama sekančią savaitę.

Prasidėjo New Yorko Pasaulinė paroda

Pereita trečiadienį, balandžio 22 d., oficialiai atidaryta New Yorko Pasaulinė Paroda, kuri truks dvejus metus. Parodą iškilmingai atidarė JAV prezidentas Johnsonas.

Parodoje dalyvauja iš viso 175 vietnetai; iš jų 20 priklauso JAV paskiroms valstybėms ir 45 užsienių kraštams. Apie 40 vietnėjų atstovauja per 200 įvairių pramonės firmų.

Paroda vyksta toje pačioje vietoje, kurioje 1939-40 metų vyko Pasaulinė Paroda – Flushing Meadows vietovėje, Queens. Nors dar ne visi paviljonai buvo išbaigti atidarymo dieną, bet Parodos atidarymas įvyko, kaip buvo numatyta. Daugelyje paviljonų šiuo metu tebevykdomi paskutiniai užbaigimo darbai.

Paroda publikat bus atidara kasdien

(septynias dienas per savaitę) nuo 9:30 val. ryto iki 10 val. vakaro. Didžiama restoranų bei pramoginių patalpų bus atidaras iki 2 val. ryto. Prasidėjusi balandžio 22 d., paroda vyks be pertraukos ligi spalio 18 d. Žiemos laikotarpiui bus uždaryta, ir vėl atdara nuo 1965 m. balandžio 21 d. iki spalio 17 d.

Įėjimas suaugusiems kaštuoja \$2, vaikams – \$1. Biliety knygutė su 20

suaugusiems kaštuoja \$30, o vaikams – \$15. Juos galima įsigyti prie įėjimo vartų arba rašant: Tickets Sales Cashier, N. Y. World's Fair Corp., Flushing, N. Y., 11380. Reikalinga kartu pridėti ir čekį ar money orderį.

Parodos bendrovė išleido oficialų parodos žemėlapi ir vadovą, kuriuos galima įsigyti parodoje ir New Yorko spaudos kioskuose. Abiejų kaina po \$1.

Parodą pasiekti galima įvairiais būdais – net laivu ir helikopteriu. Vykstant požeminiais traukiniais, iš

Grand Central ar Times Square stoties IRT Flushing linija už 15 c nuveža iki pat vietos. Be to, ir visos kitos požeminės traukinių linijos duoda Free Transfer, iki Flushing linijos tik reikia stebėti mėlynas strėles, rodančias kryptį. Parodos vietą galima pasiekti ir autobusais iš įvairių stočių. Be to, iš Pensilvanijos stoties The Long Island Railroad kompanija per 12 min. nuveža tiesiai į vietą. Kartu su įėjimo bilietu kelionė į abi puses kaštuoja suaugusiems \$2.50, vaikams – 50 c.

Parodoje vyks paskirų tautų ir kraštų programos. Lietuvių programa – dainų šventė – Singing Bowl stadione bus rugpjūčio 23 d. Be to, lietuviai ir kitai dalyvauja. Lietuviška kopyltulpis, arch. J. Muloko suprojektuotas ir Val. Šimkaus padirbtintas Chicagoje stovės prie Avenue of Africa – Meditation Garden. Su savo kūriniais parodoje (Vatikano paviljone) dalyvauja dailininkai V. K. Jonynas, Vyt. ir A. Kašubos. Taip pat paroda susidomėję ir fotografai Vytautas Maželis ir Vytautas Augustinas.

Grazina Krivickienė (kairėje), atstovavusi Chicagos Draugą, Jankosi Baltuosiuose Rūmuose, kur prezidentas Johnson pasakė kalbą susirinkusiems spaudos, radio ir TV atstovams.

V. Tysliavienės nuotrauka

Prezidentas Johnson...

Atkelta iš 1 psl.

pravedė E. V. McAuliffe, vienas iš Valstybės Dept. valdininkų.

Iš kalbėtojų pranešimų ir apžvalgos paaiškėjo, kad per paskutinįjį dešimtmetį, nežiūrint "šaltojo karo", Amerikai pavyko prasilausti per vadinamą "geležinę uždangą" ir kultūrinių ryšių dėka JAV įtaka sustiprinti. Rytinėse Europos valstybėse. Jeigu tuo keliu bus einama ir toliau, buvo manoma, tai ateis laikas, kai ir sovietiniame bloke esantieji kraštai susilauks artimesnio ryšio su Vakarais. Diskusijų metu ne kartą buvo kalbėta ir apie Pabaltijo valstybes.

Po konferencijų, John Quincy Adams salionuose Valst. Departamente įvyko spaudos konferencijos dalyvių priėmimas, kuriame tiesiog iš Vietnamo grįžęs pasirodė Valst. Sekretorius Dean Rusk ir kiti pareigūnai.

Bal. 21 d. sesijoje kalbėjo C. T. Rowan (naujasis JAV Informacijos Agentūros direktorius), William S. Gaud, McGeorge Bundy (JAV Prezidento specialus padėjėjas) ir Valst. Sekr. Dean Rusk, kuris savo kalboje pabrėžė, kad tie, kurie galvoja, kad pasaulio politinės problemos tegali būti išspręstos smurtu ar karu, reikalingi psichiatrų pagalba ar gydymo.

Konferencijai pasibaigus, dalyviai buvo pakviesti į Baltuosius Rūmus pas prezidentą Johnson.

Į Baltuosius Rūmus spaudos atstovus nuvežė JAV armijos autobusai. Kiekvie-

no kredencialai buvo rūpestingai tikrinami, bet tai suprantama. Po prezidento Kennedy nužudymo aiškiai jaučiama, kad JAV prezidento apsauga sustiprinta, kiekvienas dalyvis ne tik iš anksto patikrintas, bet ir susirinkime saugumo stebimas.

Prezidentas Johnson savo kalboje pabrėžė visų redaktorių pareigą kovoti su "skurdu" ne tik Amerikoje, bet visame pasaulyje. Savo ilgą kalbą užbaigęs, jisai pasisveikino su konferencijos dalyviais ir paskiau atsakinėjo į klausimus.

Nė vienas čia dalyvavęs neužmiršo, kad Lyndon B. Johnson perėmė JAV Prezidento sunkias pareigas šio krašto istorijos kritiškiausiu momentu. Konferencijos dalyviai dėl to jam reikė daug pagarbos ir žadėjo paramos ateityje.

Europos (čia ir Pabaltijo) reikalų prižiūrėtojas JAV valstybės departamente William Tyler kalboje aną dieną pareiškė: "Europoje vyksta atmainų, tad būtina, kad visuomenė Amerikoje neatsilikytų suprasti, kas vystosi tikroviškoje Rytų Europos būklėje. Ypač būtina įsisąmoninti, kad čia jau nebe akly gizelių suakmenėjusi juosta, kokią Stalinas sukūrė ir norėjo."

Maskvoje leidžiama 5 tomai sovietinės literatūros istorijos. Keturtime bus straipsnis apie lietuvius "Bendri sovietinės lietuvių literatūros išsivystymo bruožai, 1945-1955".

IS KRAŠTO IŠĖJUSIEMS...

Vienybė jau kuris metas kviečia visus svarstyti jautrų klausimą (kurį svarsto ir latvių spauda, gal ir estų?) -- kas lietuviui išei-viui darytina ilgų distancijų metu santykių su lietuviais Lietuvoje atžvilgiu. Vienybės žmonės, be abejo, čia sekė ką JAV Senato užsienio reikalų komisijos galva, sen. Fulbright juto, savo po visą kraštą nuaidėjusioje kalboje, kurios gale pareiškė:

"Kai kada, kūrybingesnis užsienio politikos žingsnis

(tai prez. Trumanas patyrė) nėra toks, kuris susilaukia visuotinio pritarimo. Tačiau, juk iškyla atvejų, kada vadai turi daryti nemalonių ir nepopuliarių posūkių, nes, anot anglo Burke, demokratinio politikos vadovo pareiga yra ne vis nusilenkti kiekvienam piliečių norui, bet juos aprūpinti savo didesniu patyrimu ir būti už tai atsakingu. Todėl, kai kada, reikia galvoti 'negalvojamą', nes, kai dalykas tampa 'negalvojamu', žmogaus protas juk sustoja ir

jo elgesys pasilieka be proto vairo."

Kontroversinius klausimus kelti, atrodo, yra žurnalisto ne nusikaltimas, bet pareiga. Gaila, matyt, mūsų laikraščių dalį redaguoja ne žurnalistai, bet, tartum, prasti "šiaučiai."

Pavydžiui, Naujienų redaktoriui didžiujasi teisių daktaro titulu, bet, štai, pasislėpęs "Dainauskų" ir "Pustapėdžių" slapyvardžiais priklausoja Vienybės leidėjai ir redaktoriai daly-

kų, teisėje vadinamų "criminal libel". Aišku, moterys juk neis į teismus bylinėtis, bet ar tai dženteloniška taip elgtis teisių daktarui? Ypač, kai bijoma suelti kakta kakton su Vienybės redakcijos skelbiama idėja? Tiesa, Naujienos per 50 savo gyvavimo metų niekad nenu-rungė Vienybės idėjų ir nei-gyvendino savųjų, todėl gal nėra ko iš jų dabar senatvėje reikalauti?

Kitas vyras su daktaro diplomu, pramintas istoriku ir žinomas kaip Kristuje atsinaujinantis, taip pat jau savo protui tarė "Give up!" ir vietoje vyriškai palmti bent vieną Vienybės redakcijos idėją ir jai atsverti savą, geresnę, panaudoja juokų skyrių žemos rūšies zurzenimams.

Todėl Br. Raila vertas didelės pagarbos: jei jis ir nušneka, tai nebijo savo pavardę padėti ir nesislaps-to po "Dainauskų" ir "Ko-Ko-Ko" slapyvardžiais.

VYT. SIRVYDAS

GINTARAS Lietuvos auksas

Ivairiausias gintarinės dovanos vyrams ir moterims prieinamiausiomis kainomis

AMBER GUILD LTD.
80-19 31st Avenue
JACKSON HEIGHTS, N. Y.
Tel. HA 9-5855

Pasiekama: auto iki 31 Ave. Northern Blvd. IND subway iki Roosevelt Ave. IRT iki 74 St. Port Bus iki 31 Avenue.

**Announcing
LIBERTY FEDERAL
SAVINGS
63rd Anniversary**

Souvenirs to all who
add to Savings.

Free Gifts for new accounts
April 29th to May 29th

LIBERTY FEDERAL SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION

REPUBLIC LIQUOR STORE, Inc.

G. Jokubaitis, Manager

322 UNION AVENUE
BROOKLYN 11, N. Y.
Tel. EV: green 7-2089

RAY'S LIQUOR STORE

JUOZAS IR IZABELE MISUNAI

Ivairiausias rūšies amerikoniški ir importuoti gėrimai. Didžiausias degtinės ir vyno pasirinkimas.

103-55 LEFFERTS BLVD. RICHMOND HILL, N. Y.
Telefonas: Virginia 3-3544

Apie M. Petrauską, Ks. Strumskį ir Stasį Simką

Netolimos praeties vaizdeliai

Idėjos, jei didžios nemiršta, kaip žmonės. Anais laikais tai mums ypač pabrėždavo dr. Vincas Kudirka, kurio vardas mūsų tautai per ligus amžius bus brangus. Padaryti geri darbai irgi lieka neužmirštini.

Čia kalbėsime apie tris vyrus, palikusius muzikos srityje mums, newyorkiečiams, neišdildomų atsiminimų ir gilių pėdsakų. Tai Mikas Petrauskas, Ksaveras Strumskis ir Stasys Šimkus.

Komp. M. Petrauskas praskynė Amerikoje kelią Lietuvos dainai bei muzikai. Jis į Ameriką buvo atvykęs 1907 m. Ligi tol kai kur prie parapijų nedidžio mokslo vargonininkai buvo suorganizavę chorų, neturėdami nei dainoms nei giesmėms gaidų.

M. Petrauskas atvykęs, rodos, sau prieglaudą iš karto rado pas M. Bučinską. Paskui jį visą laiką globojo du žinomi ir pasiturintys brooklyniečiai — tas pats M. Bučinskas, turėjęs siuivyklą, ir V. Jankauskas, vyresnysis JAV emigracijos inspektorius — šarų saloje, Ellis Island, N. Y.

Savo pajėgumą bei energiją atvykęs M. Petrauskas parodė viešumai tučtuojau. Ėmė kurti chorą. Jo artimas talkininkas buvo Pijus Bukšnaitis ir A. Kvedaras. Pirmasis buvęs vargonininkas, o antras gi tuo metu vargonininkavo Angelių Karalienės bažnyčioje Brooklyne.

Suorganizuoti chorą — nepigūs darbas. Vyrų nestigdavo, o su merginomis buvo kur kas sunkiau. Tetos ir mamos nenorėdavo leisti savo dukrų į „kažkokį“ ten chorą. Jos, jei nebažnytinis, kitokių chorų nepripažindavo, ir jų vengdavo.

Mokyti tokį chorą reikėdavo nepaprasto pasišventimo ir kantrybės. Gi choristai jau neturėjo jokio supratimo apie gaidas.

M. Petrauskas buvo kantrus, taktiškas, nesupykdavo. Stengdavosi švelniu būdu veikti. Jis paprastai smuiku choro dalyviams grodavo, ligi dainininkai savo klausą išidėmėdavo gaidą, melodiją.

Mokėjo M. Petrauskas po savo sparnų pritraukti ir tuos New Yorko lietuvius, kurie, būdami po didmiestį išsiblaškę, ir kaip turėję geresnių vietų kaip paprasti

lietuviai ateiviai, tartum atitol nuo „kamieno.“ Ir tuo būdu su lietuviais „giminytę“ Petrauskas užmezgė toks Čiurlionis, garsaus K. Čiurlionies brolis, pianistas Skirgaila ar Švirigaila, sako, buvęs senovės Lietuvos kunigaikščių kilmės, ir dar daug kitų.

1908 m. M. Petrauskas išvyko į Paryžių. Konservatorijoje studijavo kažkokias šakas. Po studijų M. Petrauskas New Yorke apsigyveno, rodos, apie West 82 gatvę netoli 8-tos Ave. Ir ten bene įsteigė muzikos studiją. Ir kaip bematant, atsirado apie 15 narių klubas, kuri sudarė New Yorke gyvenę lietuviai profesionalai. Vieni jų dirbo kaip inžinieriai prie miesto kanalizacijos, kiti prie vandentiekio. Kaip sakėm, šie lietuviai laikėsi nuošaliai nuo pilkosios masės ir todėl niekas jų jokiuose susirinkimuose nematydavo.

Vėliau į JAV atvykus Lietuvos Misijai, pora tų inžinierių siūlėsi važiuoti į Lietuvą, ir ten miestuose padėti kanalizaciją, vandentiekius įvesti. Tačiau dėl pinigų trūkumo jų paslauga nebuvo pasinaudota.

Žinomas lietuviškų gaidų leidėjas ir muzikas Ks. Strumskis, prieš atvykdamas į Ameriką vargonininkavo Gardino gubernijoje. Mat, kaimynas kunigas klebonavo toje senosios Lietuvos dalyje. Tai Strumskį ir atsikvietė. Budamas tarp gūdų ir lenkų, išmoko gerai lenkiškai. Kartą klebonas gavo iš Amerikos Chicagoje leidžiamo lenkų laikraščio numerį. Strumskis jau buvo manęs vykti į Ameriką, tačiau ten neturėjo jokios pažįstamą, nei adresą. O gi tame laikraštyje rado skelbimą — reikia vargonininko. Tai Strumskiuį pagreitino ir nulėmė važiavimą į Ameriką. Atvykęs į Chicago, lietuviai greit nesutiko. Rado pas lenkus sau kambarį. Pinigų su savimi buvo atsi-vežęs. Betgi vargoninko vietos Chicagoje nebuvo. Gi štai atsirado vargonininko vieta lenkų ūkininkų kolonijoje — viename mažame Dakotos miestelyje.

Tos kolonijos klebonas sau tinkamo vargonininko buvo atvykęs į Chicago. At-

sirado trys kandidatai: du lenkai ir mūsų Strumskis. Klebonas, pasirinkdamas žmogų, tarė, kad kiekvienas parašytų jam laišką apie save. Visų nuostabai Strumskis buvo laimėtojas.

Nuvyko Dakoton žiemos pradžioje. Oras nepaprastai šaltas. Kambarėlyje, kuriaime gyvenė, krosnelė vakarais įkaisdavo iki raudnumo, o kai atsikeldavo rasdavo vandenį visai suledėjusi.

Pavasario ir vasaros laiku, kaip Strumskis pasakojo, gamta būdavo dieviškai graži. Žiemą gi šurpu.

Turėjęs mažą bažnytinį chorą. Sako, pagaliau tarp lenkų nusibodo, pasiilgo lietuvių. Klebonas nenorėjęs išleisti, bet užsispyręs grįžo Chicagon.

Čia pritapo prie „Lietuvos“ savaitraščio leidėjo Olšausko. Šis pasiūlė būti jo agentu. Mat, Olšauskas buvo sumanęs praplėsti savo įmonę — ne vien laikraštį ir knygas leisti, bet ir kitą ką pardavinėti, pav., tokius daiktus, kaip siuvarmėšas mašinas, laikrodžius ir pan.

Strumskiuį tuo būdu atiteko Pensilvanijos valstybė. Keletą mėnesių pavažinėjęs, pamatė, kad maža iš to pelno. Teko „prekybą“ mesti.

Nežinia kas Strumskį paskatino vykti į Brooklyną. Bet vėliau jį matome talkininkaujant M. Petrauskui, o gi šiam iškeliauvus į Lietuvą. Strumskis perėmė visą tą dainos kultūros šaką į savo rankas. Keliolika metų vargonininkavo South Brooklyno šv. Jurgio parapijos bažnyčioje. Vėliau ėmė dirbti miesto vedų biure. Ten prabuvo daugelį metų.

Strumskis buvo lėto būdo. Pav., chorą mokant buvo nepaprastai kantraus tipo chorvedys. Kantrumas buvo jo dorybė. Dainininkai mokytoją greit pamildavo. O choras augo kaip ant mielių. Štai, Strumskio augintinis — Brooklyno Operetės choras ir šandien gėjus ir su savo naujomis įjomis yra vienas tokių, kuri derėtų vadinti iškiliumi choru.

Turėdamas daug pažinčių su kai kuriais miesto pareigūnais, Strumskis nuširdžiai patarnavo savotiečiams įvairiuose reikaluose bei bėdose. Kai kada už gera kiti blogu atsimo-kėdavo.

Strumskis mėgo muziką. Buvo gimęs tuo būti. Pini-go Strumskio amžiuje turėjo, todėl išleido nemažą gaidų dainoms. Daugtūkstančių ten sudėta. Tačiau tų pinigų niekad neatgavė. Buvo bloga todėl, kad nedaug dainų gaidoms buvo pirkėjų, nors jos būdavo įžymių Lietuvos kompozitorių parašytos.

Brooklyno lietuvių kolonijoje Strumskis buvo plačiai žinomas. Visokioms aukoms, kurių prašydavo Lietuvos nauda, būdavo toks artimas, suprantantis. Kas jį kreipdavosi, visada išėdavo patenkintas.

Esu tikras, jog Brooklyno lietuvių kolonija ilgai atsimins Ks. Strumskį. Jo pėdos jau čia giliai įmintos.

Kompozitorius Stasys Šimkus visiems lietuviams žinomas. Jis taip pat žinomas, mielas ir Brooklyno lietuviams. I pas. karo metu buvo atvykęs į Ameriką rinkti aukų nuo karo nukentėjusiai Lietuvai. Rodos, į Brooklyną atvyko iš Philadelphijos. Ir čia tuoj ugnin-

gai griebėsi kurti chorą. Savo būdu buvo liepsnojan-tis, nepaprastos energijos, bet be jokių nuolaidų.

Būdavo, savo ilgų plaukų puokštė nuo kaktos kaip tvokštels, tai dainininkai kaip elektra trenkti, klusnus.

Iš viso, kaip atrodo, mūsų liaudies dainos monotoniškos ir liūdnos. Bet gi komp. Šimkus mokėdavo j tai įkrėsti ugnies, ir jos tuoj tapdavo gyvos, patrauklios. Jo vadovaujamas choras gana gerai buvo susidainavęs, kaimynystės miestų kolonijų būdavo dažnai kviečiamas.

Visam choro sąstatui nuvykti brangiai kainuodavo, o gi rengėjai to pinigų neturėdavo. Todėl Šimkus iš savo dainininkų pasirinkdavo geresnius balsus, sudarydamas mišrų kvartetą ar panašų vienetą. Gerai juos išmiklindavo. Nežinia, ar buvo plokštelėse jų įdainuota. Jeigu ne, tai būtų tikrai gaila.

Dabar, kai išgarsėjo Šimkaus dainininkai, kur nuvykti būdavo vien juokai. Kartą, rodos, buvo užkviesti į New Britain, Conn. Ten koncerto vietiniai vaišino kaip įmanydami ir vidurnaktį nulydėjo į traukinį stotį.

Gi vidurnaktį traukiniu važiuodami keleiviai snaudžia. Ir štai Šimkaus dainininkai vis sau traukia lietuviškas daineles, ir vienu kartu visu balsu pradėto sa-

vo meną rodyti. Užtraukė smagią dainą. Balsai skamba sutartinai, įspūdis lyg koncerte. Traukė vieną, kitą, trečią. Miegūsti keleiviai sujudo. Ėmė rinktis ir iš kitų vagonų. Visi tik klausė, kas jie tokie? Lietuviai — atsakyta, o tai juk retas žodis klausytojams. Plota, prašyta daugiau.

Prieš I pas. karą New Yorke buvo pagarsėjęsios vokiečių dainininkų draugijos. Jų chorai vasarą miesto soduose dainuodavo. Tada pagal žinovų nuomonę — niekas kitas taip darniai negali dainuoti kaip vokiečiai. Apie lietuvius tais laikais mažai kas žinodavo. Tuo tarpu čia ir lietuviai koncertuodavo. Todėl Šimkaus kvarteto garbė atitekdavo vokiečiams...

Komp. Šimkui išvykus į Lietuvą, dingio choras ir kvartetas. Šandien tai prisiminus, kyla klausimas, ar nors kiek tarp gyvųjų yra Šimkaus dainininkų. Garsusis mūsų tautos kompozitorius ženkliai paliko daug savo žingsnių tiek Brooklyno lietuvių kolonijoje ir iš viso Amerikos lietuviuose.

Dar ir šandien Brooklyne tebegyvena Šimkaus sesuo, kuri, be abejo, apie savo brolių galėtų papasakoti daug daugiau įdomių dalykų.

Tie trys vyrai — tai vyrai, kurie kadaise buvo įžymūs New Yorko lietuvių gyvenime.

J. Fr.

15,000 mylių po pasaulį

Jonas Vosylis pilies fone Danijoje.

New Yorke šiuo metu pas Anuškienę apsistoję Erna ir Jonas Vosyliai, neseniai atvykę iš Europos, kurioje jie išbuvo nuo 1962 m. spalio mėnesio ir savo automobiliu aplankė 13 valstybių, padarydami per 15,000 mylių. Jų aplankytų kraštų tarpe yra Italija, Vokietija, Šveicarija, Austrija, Olandija, Belgija, Prancūzija, Ispanija, Anglija, Danija ir Švedija.

Vosyliai yra iš Australijos, Adelaidės miesto. Jiedu iš Australijos 1962 m. rudenį nuvyko į Europą. Australijon Vosylis su žmona,

kaip ir didžiama, iš Vokietijos nuvyko 1948 m.

Visose lankytose valstybėse Vosyliai stengėsi susitikti lietuvių, o pvz., Vokietijoje ir Italijoje net ir ilgiau su jais pabuvo.

Šiuo metu jiedu rengiasi išvykti pamatyti JAV ir Kanadą. Rugpjūčio 6 d. iš San Francisco jie išplauks atgal į Australiją.

New Yorke Vosylis aplankė eilę lietuviškų centrų, jų tarpe buvo ir Vienybėje, kuriai paliko eilę savo nuotraukų iš aplankytų Europos vietų.

Winter Garden Tavern Inc.

Vyta. Beleckas, sav.

1883 Madison Street
Brooklyn 27, N. Y.

(Ridgewood)

Telefonas: EVergreen 2-6440

Salė vestuvėms ir kitokioms pramogoms. Geriausias lietuviškas maistas prieinamomis kainomis.

POLAIDOTUVINIAI PIETŪS

THE

Tel TAYlor 7-9842

Arlington

385 Arlington Ave.
Brooklyn 8, N. Y.

Restaurant

Ona ir Jonas Valaičiai

RŪTOS ANSAMBLIS, kuris gegužės 2 d. rengia įdomų pavasario balių, Sopulingos Dievo Motinos parapijos salėje, Bergen ir Davis Avenue, Kearny, N. J. Pradžią 8 val. vak. Sokiams gros puikis orkestras. Svečiai, be atskiro mokesčio, bus vaišinami skaniais valgiais. Įėjimas vienam asmeniui - \$3.50, perkant bilietus iš anksto - \$3.00.

Paslaptinga dr. Ancevičiaus mirtis

CHICAGOJE LANKĖSI
J. KAPOČIUS

Bal. 18 d., kai vyko Lietuvių Fondo pirmas susirinkimas, buvo palaidotas žinomas žurnalistas dr. Pranas Ancevičius, kurio mirties aplinkybės dar nėra išaiškintos, (Rastas kambarių pasikores). Veltinis buvo vienas iš lietuvių, labiau prasiškęs anglų spaudą. Jo straipsniai Rytų Europos, sovietų politikos ir kitais klausimais dažnai pasirodydavo Toronto dienraštyje The Globe and Mail su redaktoriaus priedašu, kad dr. Ancevičius gimęs Lietuvoje ir yra Rytų-Europos ir Rusijos klausimų žinovas, 1956 m. dr. Ancevičius kandidavo į Federalinį Parlamentą, bet nepaėjo.

1961 m. dr. Ancevičius savo str. G. & M. "Background on Berlin" labai taikliai sukritikavo vokiečių krašto apsaugos ministrį Joseph Strauss dėl jo

klaidingo Rytų-Vakarų problemų vertinimo (Strauss straipsnis "Kapituliacija ar karas" buvo perspausdintas G & M iš Deutsche Korespondenz). Taip pat dr. Ancevičius buvo apskundęs ir anglų spaudoje kritikavęs vokiečių mokyklos Kanadoje, kuriose skiepijamas nacizmas, kas sukėlė didelę vokiečių reakciją.

Paskutiniu laiku dr. Ancevičius lietuvių gyvenime mažai reiškėsi. Kiek anksčiau jis ruošdavo paskaitas Lietuvių Namuose įvairiais politikos klausimais ir istorijoms "be pagražinimo".

Tos paskaitos sukeldavo "liaudies" susidomėjimą ir susirinkdavo apie 100 klausytojų, kas Toronte laikoma retenybe. Š. m. balandžio 20 d. Globe and Mail išdėjo R. J. Needham įdomiai parašytą straipsnį — nekrologą, kuris parodo kanadiečių galvosena apie žymesnio

dipuko gyvenimą ir mirtį. Aš čia jį išvertęs pridėdu:

Rašinys pavadintas "A Displaced Person." — Gyvenimas ir mirtis kartu maišėsi šeštadienio rytą Dundas-Grace g-vių kryžkelėje. Italų bažnyčioje šiaurinėj Dundas pusėj buvo vedybinės apeigos: juodplaukiai, šypsančiais veidais jauni žmonės, su didelėmis baltomis gėlėmis ant krūtinių ir popierinėmis juostelėmis papuoštomis mašinomis. Pietų pusėj Lietuvių bažnyčioje kun. P. Ažubalis laikė gedulo pamaldas už Frank Ancevič vėlę.

Dr. Ancevičius buvo rašytojas ir teisininkas. Jis kalbėjo lietuviškai, vokiškai, lenkiškai, rusiškai ir angliškai. Jis skaitė Pravdą, Krokodil, die Welt, ir The New York Times. Jis atvykęs iš Vokietijos D. P. stovyklos dirbo ant monta-

vimo linijos Oakville fabrike (Fordo). Dažnai jam nestėkė. Bandė kaip galėjo užpildyti spragą tarp dabartinio darbo ir gyvenimo Europoje. Bet jis buvo linksmas, draugiškas ir mėgdavo pasikalbėti savų jaukiame namely Queen Mary Drive.

Čia jis vaišindavo savo svečius, tiksliai išdėstydamas visą įvykių eigą Washingtone, Berlyne, Pekine ir Maskvoje. Jo mėgtas gėrimas buvo "The Intellectual" — vodka maišyta su tiantu (TNT) ? Po trečiojo stiklio čiagimis kanadietis ar amerikonas nejučiomis pradeda diskutuoti dialektinį materializmą kantontiečių tarmėj.

Dr. Ancevičius pradėjo savo karjerą tremtyje — jis turėjo savo gimtąjį kraštą Lietuvą palikti dėl sukkelto studentų maišto 1920 m.

Jis ir užbaigė karjerą tremtyje, neprisitaikęs prie naujos visuomenės (Society) gyvenimo būdų ir įpročių. Bet jis nebuvo vienišas. Kaip ir daugelis kitų, kurie į šią pasaulio dalį atkeliavo. Daugelis iš jų prisitaikė prie šio krašto gyvenimo, bet kiti, kaip ir dr. Ancevičius, pasiliko išvietinti iki mirties. Tačiau jie kitokiu būdu dalyvauja šios vietovės gyvenime; jų vienetvė, atsiminimai, perkentėjimai, nusi-vylimai — sudaro integralią to gyvenimo dalį."

Inž. P. Lelis

VIENYBĖS angliškasis priedas

Sekantis Vienybės angliškasis priedas bus išleistas gegužės mėnesį. Pus plačiai aprašyta Rutos Lee-Kilmontės apsilankymas Lietuvoje ir kiti įdomūs rašiniai apie lietuviškąjį jaunimą Amerikoje ir anapus.

Dar kartą prašome Vienybės skaitytojų talkos: Jūs turite sūnus ir dukras, kurie nemoka lietuviškai skaityti. Užprenumeruokite jiems VIENYBĖS ANGLIŠKĄJĮ PRIEDĄ. Duokite progos savo įpėdinams susipažinti su lietuvių ir lietuviška veikla.

Ukrainiečiai, lenkai ir kitų tautybių leidiniai, yra sukėlę milijonus dolerių kovai su nutautėjimu ir savo laikraščių angliškų skyrių laidoms. VIENYBĖ iki šiol tegavo apie 100 naujų prenumeratorių. Mes kviečiame visus skaitytojus prenumeruoti Vienybės angliškąjį skyrių: nuolatiniams skaitytojams prenumerata metams \$10.00, angliškąjį priedą prenumeruojant atskirai - \$5.00.

PRENUMERUOKITE VIENYBĖS ANGLIŠKĄJĮ PRIEDĄ!

LIETUVIAI ADVOKATAI

S. Bredis, Jr.
37 Sheridan Avenue
BROOKLYN 8, N. Y.
Telefonas: APplegate 7-7083

C. A. Voket

(Vokietaitis)
41-40 74th Street
JACKSON HEIGHTS, N. Y.
Telefonas: NEWton 9-6620

NAUJAS MUZIKOS
ŽINIŲ NUMERIS

Atkelta iš 3 psl.

Ypatingai yra gausu gaidų, kurios patalpintos pačiame leidinyje ar išleistos priedais ir siunčiamos kartu su žurnalu. Čia randame J. Zdaniaus aranžiruočių pavyzdžius, J. Bertulio "Tostus," J. Žilevičiaus "Iš rytų šalelės," M. Budriūno "Rugšėlės," Vl. Budrecko "Christus vincit." Muzikos žinias leidžia Amerikos Lietuvių Romos Katalikų Vargonininkų Sąjunga. Redaktorius — J. Kreivėnas, 1602 So. 48th Ct., Cicero 50, Ill.; administratorius — J. Narukynas, 2345 W. 56th St., Chicago 36, Ill.

E. Š.

Kunigas Jankus, Vienybė ir Rūta Lee

VIENYBĖ, kuri stengiasi savo skaitytojus pilnai informuoti, nepasitenkindama puse žinios, ar puse tiesos, savo keliose laidose yra aprašiusi visą eigą, kaip Amerikos lietuviams gerai pažįstamas kunigas ir energingas BALFo veikėjas kun. Lionginas Jankus buvo teisiškas ir nuteistas Lietuvoje už tariamus jo nusikaltimus Skuode 1940 metais.

VIENYBĖ ne tik savo skaitytojus painformavo apie tai, kas buvo parašyta New York Times, kuris savo pranešimuose rėmėsi sovietinės spaudos informacijomis, bet ir apie tai, kas įvyko Lietuvoje po to nuteisimo.

Savo balandžio 2 d. laidoje Vienybė, rašinyje, pavadiname "KUN. JANKAUS VIS DAR NEPALIEKA RAIMYBĖJE", atpasakojo Skuode įvykusio masinio mitingo priimtus nutarimus ir pacitavo kai kurias ištraukas iš laiško, kuris buvo adresuotas į New Yorko gyventojus. Vienybė, pati netikėdama kun. Jankui metamais kaltinimais, supažindinama su įvykių eigą, pabrėžė, kad, nežinūrint visko, ir Amerikos lietuviai netiki kun. Jankui metamais kaltinimais.

Bet kun. Jankus, atrodo, labai užsivėrė ant Vienybės dėl to, kad Vienybė savo skaitytojams parašė, ką skuodičiai savo laiške New Yorko žmonėms yra, tarp kitų dalykų, pasakę. Vienybė buvo iš to laiško pacitavusi tik šias ištraukas: Jie kviečia:

"Jūs, gerbiami niuorkiečiai, o taip pat ir Jus, dori lietuviai emigrantai, pakelti protesto balsą prieš aršaus žudiko ir sadisto buvimą Jūsų mieste. Neklauskite jo veidmainiškų pamokslų, neatlikite pas jį išpažinties. Žinokite, kad tos rankos, kurios kasdien daro kryžiaus ženklą, suteptos nekaltų žmonių krauju. Mes prašome Jūsų, reikalaujame, kad hitlerinis žudikas nerastų sau vietos ne tik Njuorke, bet ir visoje Jūsų tėvynėje - JAV. Tegu už nusikaltimus Lionginas Jankauskas atsako lietuvių tautai. Šito mes Jūsų prašome vardan humaniško, vardan to kraujo, kurį mūsų tautos pralijo bendroje kovoje prieš fašizmą, kuriam uoliai tarnavo Jankauskas."

Bet tame laiške buvo dar visa eilė dalykų, kurie nebuvo pacituoti ir kurie Vienybė atrodė tokie žiaurūs, kad, jos manymu, atrodė, geriau apie tai nekalbėti, turint galvoje reputaciją žmogaus, kuris, Vienybės manymu, Amerikos lietuviams yra brangus ir dirbąs bendrai lietuviams naudingą darbą - šalpos darbą.

Tai šitokia buvo Vienybės nuomonė apie tą "teismą" ir apie jame paliestą kun. Lionginą Jankū. Ir bendrai Vienybė atrodo, kad tie visi teismai, kurie dabar Lietuvoje vykdomi, ar buvo įvykę, turi savo tam tikrų tikslų, mums čia gal kartais nesuprantamų, bet ir aiškių tikslų, siekiančių diskredituoti eilę lietuvių, esančių mūsų Amerikos lietuvių tarpe. Ir pats geriausias būdas prieš juos reaguoti - juos ignoruoti.

Bet tuo reikalai nesibaigia. Kun. Jankus reikalą padėmė, atrodo, labai jautriai. Kaip gi pasielgė kun. Jankus? Jisai ne tik neignoravo, bet jis iš to pasistengė padaryti, amerikoniškai tariant, didžiausią "show", žinoma, Vienybės manymu, savo ne naujai.

Dar prieš New York Times laikraštyje pasirodant apie kun. Jankaus teismą, to laikraščio reporteris skambino Vienybė, teiraudamasis, ar jai yra žinomas kun. Jankauskas. Vienybės leidėja jam atsakė, kad ji žino kun. Lionginą Jankū, kuris yra BALFo reikalų vedėjas, ir kad tie kaltinimai atrodo "juokingi". Vienybės duotu telefonu vėliau ir pats Times reporteris susisieks su kun. Jankumi ir paskui, kaip jau esame skaitę tame laikraštyje, parašė, kad kun. Jankus tuos kaltinimus atmets.

Bet Times žinia, matyt, atrodė nepatenkinanti, tai kun. Jankus, kuris, kaip BALFo reikalų vedėjas, žino kur reikia kreiptis, susiorganizavo taip, kad jį tapo atkreipta didesnio dėmesio. Radijo ir TV reporteriai su kun. Jankumi kalbėjosi ir per tuos informacijos kelius Amerikos visuomenė dar daugiau sužinojo apie tą kunigą, lietuvių šalpos veikėją, kuris sovietų teisiškas už akių už jo tariamus nusikaltimus prieš žmoniškumą, apie tą kraštą, kur tas teismas vyksta ir apie tokio teismo motyvus. Tai buvo naudos Lietuvai bendrai, bet ar tai padėjo kun. Jankui?

BALFas, kuris yra išimtinai šalpos reikalams, o ne politiniams, padarė didžiausią klaidą savo veikloje. Tiesa, jis, kun. Jankaus, savo reikalų vedėjo prašomas, išėjo jo ginti, padarydamas, pareiškimą, kad kun. Jankus nepadaręs tų nusikaltimų, apie kuriuos kalba sovietai. Jisai kun. Jankū, savo energingą ir puikų darbuotoją, gina ir gerai gina, bet tuo pačiu faktų, kad gina, lyg ir pripažįsta, kad kun. Jankū reikia ginti. Tai-

gi, sudarė įspūdį, kad kun. Jankus, turbūt, kaltas, kad jį reikia ginti.

O geriausia būtų buvę, kad BALFas čia būtų visiškai nereaguotęs. Lietuvoje jau "teisė" ir galbūt dar "teis" daug žmonių, gal ne tokių aukštų kaip BALFo reikalų vedėjas, bet lygiai puikių lietuvių, esančių čia mūsų tarpe Amerikoje ar kurioje kitoje laisvoje pasaulio dalyje. Ar BALFas ir tada reaguos? O ar BALFas reaguos anksčiau?

BALFo reikalų vedėjas BALFo direktoriatą savo reikalavimu jį ginti pačią organizaciją pastatė į netinkamą kelią. Gi pats kun. Jankaus jaudinimasis ir blaškymasis ryšium su ta byla rodo tam tikrą jį pasitarščiavimą ir lietuvių tarpe gali sukelti įtarimo, jog tam tikras krislas tiesos visdėlto yra visame tame reikale.

Vienybė kun. Jankaus ne teisė ir nenori jo teisti. Ji vertina jo puikią veiklą BALFe. Anksčiau buvusi įsitikinusi jo reikalo šventumu, dabar, kai mato, jog dėl paprasčiausio dalyko, dėl to, kad Vienybė savo skaitytojus (amerikoniško žurnalizmo stiliumi) pilnai informavo apie tą klausimą, kun. Jankus stengiasi Vienybėi kaltę suversti, nelyginant nuo jos nuomonės priklausytį jo kaltumas ar nekaltumas, ir Vienybė yra priversta savo nuomonę pakeisti. Vienybė netiki jam metamais sovietų kaltinimais, bet ir prie geriausių norų, šitaip dalykams susiklosčius, negali tikėti kun. Jankaus gynimosi šventumu.

Be to, su tuo visu, atrodo, nieko bendro neturiš reikalas, išskyla naujai su kun. Jankaus organizuojama neapykanta prieš Vienybę ir Lietuvą, nelyginant lietuviui, o ne okupacinės įstaigos, jį teisė Klaipėdoje ir pasmerkė. Kun. Jankus Vienybės leidėjai telefonu pranešė, kad Rūta Lee-Kilmoneytė atšaukiama iš dalyvavimo Pasaulinės Parodos lietuvių programoje. Ir tai, esą, daroma, tik todėl, kad Rūta Lee lankėsi Lietuvoje.

Kiek teko patirti, kiti Pasaulinės Parodos lietuvių komiteto nariai reikalą supranta skirtingai ir būtų pasirengę pasitraukti, jeigu šitokia kun. Jankaus mintis būtų realizuota. Atrodo, kad tuo klausimu sprendimo nebus bent ligi gegužės mėn. vidurio, kada turi įvykti to komiteto posėdis ir tas klausimas gali iškilti.

Salomėja Narkėliūnaitė
VIENYBĖS REDAKTORĖ

MINĖS 30 METŲ SUKAKTĮ

Balandžio 26 d. seniausios lietuviškos radijo programos vedėjai Naujoji Anglijos rengia gražų metinį talentų popietę ir gražuolės "Miss Lithuania of N. E." tradicini balių.

Programoj dalyvauti užsiregistravo įdomių talentų. Bostono jaunųjų skaučių draugovė suvaidins dviejų veiksmų pasaką "Raudona kepuraite." Kiti talentai rodydys savo gabumus šokiuose, dainavime, grodami instrumentus ir su eilėraščiais. Svečiai dalyviai: Lietuvių tautinių šokių mergaičių grupė, vadovaujant Onai Ivaškienei, pašoks tautinius šokius, o Bostono Lapinų oktetas, vad. Aleksandrui Griauzdei, padainuos.

Adv. Suzana Šalnierė tą dieną kalbės per radijo programą apie šios radijo programos 30 metų sukaktuves. Talentų popietėje poetas Stasys Santvaras apibūdins radijo programų 30 metų sukaktuves.

Talentų rinkėjais šiemet apsiėmė būti: Aleksandra Gustaitienė dramos samburio režisierė iš So. Bostono; Ona Ivaškienė, Liet. taut. šokių samburio vedėja; Alice Ruseckienė iš So. Bostono, muzikos mokytoja; dr. Bronius Baškys iš Dorchester, ir Bronius Bartkevičius iš Brocktono. Jie išrinkts tris geriausiai pasirodžiusius talentus, kurie bus apdovanoti.

Antroj daly bus rodomas idomus filmas "Lietuva-Europos nugalėtoja." Filmas apie Nepriklausomos Lietuvos sportinę galybę - apie 1938 m. Pasaulio lietuvių tautinę olimpijadą, vykurią Kaune, ir 1939 metų Lietuvoje vykusi Europos krepšinio pirmenybes, kurios Lietuva pakartotinai iškovojo Europos krepšinio meisterio vardą. Filme matomas ir girdimas Lietuvos Respublikos prezidentas Smetona.

Gražuolės balius prasidės su pristatymu gražuolių nuo 1941 iki 1963. Gražuoles šoks pirmą šoki, ir tada prasidės šokių kontestai su dovanom, Ferdinando Šmito orkestrui grojant.

Šeiminkės pagamins skanių lietuviškų valgių. Bus ir draugiškų gėrimų. Kviečiame visus mielus radijo bičiulius ir klausytojus atsilankyti į šį šeimynišką parengimą su savo šeimom. Parengimas vyks So. Bostono Lietuvių Piliėčių Klubo svetainėj, 4 val. po pietų. Iki pasimatymo!

STEPONAS ir VALENTINA
MINKAI

Margučių balius

Balandžio 11 d. Bručo salėje Woodhavene LLD 7 kuopa surengė savo tradicini margučių balių.

Programai vadovavo Bronė Spūdienė. Iš susirinkusių gražios publikos buvo paprašyti tarti žodį K. Biešlinis, J. Pakalka, E. Mikužiūtė, J. Pitersonas, K. Aleksandravičius, J. Kiznis, siuvėjų delegatas V. Ubarevičius, P. Kreučuka ir kt.

A. Buivydiene pravedė margučių kontestą. Pirmąją premiją laimėjo S. Beleckienė, II-ąją -- Frank Spūdis, o III -- Galinienė. Adv. S. Briedžio paaukotą dovaną krepšį laimėjo naujas LLD kuopos narys J. Gaidys.

Rengimo k-jos narys V.K.

Balandžio 16 d. New Yorko ligoninėje mirė Kazys Pazereckas, 50 m. amžiaus. Buvo palaidotas iš Karalienės Angelų bažnyčios Kalvarijos kapinėse balandžio 20 d. Giliamė nušūdime liko jo motina vienybietė Ona Mosechuk, potėvis, ir visa eilė kitų giminių. Laidotūrpinosi J. Garšvos laidojimo įstaiga.

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIA!

JUOZAS KAVALIAUSKAS

LICENSED PENNA AND NEW JERSEY
1601 S. SECOND STREET PHILADELPHIA, PA.
Telefonas: DEwey 4-5136

CHARLES J. ROMAN

(RAMANAUSKAS)
1113 MT. VERNON STREET PHILADELPHIA, PA.
Telefonas: POplar 5-4110

STEPHEN AROMISKIS

(ARMAKAUSKAS)
423 METROPOLITAN AVENUE BROOKLYN 11, N. Y.
KOPLYCIA LAIDOTUVEMS Tel. EVERgreen 7-4335

M. P. BALLAS FUNERAL HOME

ALB. BALTRUNAS-BALTON
660 GRAND STREET BROOKLYN, N. Y.
NOTARY PUBLIC Tel. STagg 2-5043

VISI ŠIE LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI IŠNUOMOJA
AUTOMOBILIUS (VAIRIEMS REIKALAMS)

JUOZO GARŠVOS LAIDOJIMO ISTAIGA

231 Bedford Ave., Brooklyn 11, N. Y.
EVERgreen 8-9770

Joseph J. Garszva Anita R. Garszva
Joseph J. Garszva, Jr. John A. Pauley
LICENSED MORTICIANS

THREE JOES SERVICE STATION, Inc.

85-42 Woodhaven Boulevard Woodhaven, N. Y.

Telefonas: Virginia 6-9683

VIENYBĖ

* PABALTIJO MOTERŲ TARYBA šį sekmadienį, bal. 26 d., rengia savo 17 metų sukakties minėjimą Estų Namuose New Yorke, Pradžia 3 val.

* JUOZAS ZARUBA, buvęs Buenos Aires Lietuvių Centro ansamblio narys, paviešėjęs savaitę New Yorke pas savo bičiulį lešmantą, išvyko nuolatos apsigyventi Chicagon. Vienybei svečias parvežė buenosairiečių sveikinimų.

* IRENA GARUNKŠTIENĖ atsiliepė į Vienybėje tilpusį rarinėlių ryšium su gen. MacArthūro mirtimi. Pasirodo, ji yra ta lietuvaitė, kuri 1951 m. lojalumo parado metu prasiveržė pro policiją ir lietuvių vardu įteikė generolui gėlių. Irena gyvena Jericho, Long Island. Ji parodė ir nuotraukų, kuriose ji matyti žygiuojanti su gėlėmis vienoje rankoje, o laikanti Lietuvos vėliavą kitoje.

* JONAS VALAITIS vadovavo programai N. Y. Lietuvių Prekybos Rūmų bal. 18 d. įvykusiame susirinkime ir pabūvyje, kur dr. K. Valiūnas rodė savo spalvotus vaizdus iš Azijos ir Europos bei kalbėjo apie tų šalių ekonominę-politinę padėtį. Susirinkime kalbėjo ir Jonas Vosylius iš Adelaidės, Australijos.

* MISIOS už mirusias Moterų Vienybės nares, turėjusias būti gegužės 3 d., nukeltos vėlesniam laikui.

* DAIL. WILLIAM VITKUS Long Island Art League virš 60 metų dailininkų kūrinių parodoje buvo atžymėtas už savo aliejinį paveikslą "Country Stream." Parodoje dalyvavo per 100 dailininkų. Dail. Vitkus, nepaisydamas savo gilaus amžiaus, vis dar energingai reiškiasi dailininkų veikloje, jau kelinti metai pirmininkaudamas Byron Art Soc.

* MOTERŲ VIENYBĖS 30 metų veiklos sukakties paminėjimo banketas ir šokiai įvyksta sekmadienį, gegužės 17 d., 6 val. vak. Hotel Granada (kitoje gatvės pusėje nuo Brooklyn Academy of Music). Regina Budrienė bus šio rengimo garbės pirmininkė. Vakaro vedėja bus Paulina Šimėnienė, o koncerto programą atliks solistė Lionė Juodytė. Šokiama gros Joe Thomas orkestras. Bilietai (\$10) galima gauti pas nares ir Andriušio, Garšvos, Jokūbaičio, Misiūno ir Shalins raštinėse.

* V. TYSLIAVIENĖ dalyvavo spaudos konferencijoje Valstybės Departamente Washington bal. 20 ir 21 dienomis. Ta proga Washington kartą lankėsi Amelia Sinušienė su sūnumi Walter ir Jonas Valaitis, kurio dukra ir žentas Aldona ir Albinas Trečiokai dabar apsigyveno Fairfax, Virginijoje.

* RIDGEWOOD RAJONE — Brooklyne nuo gegužės 1 d. išnuomojamas 5 kambarių butas, 3 kambariai su naujom lubom. Šildymas ir karštas vanduo. Pačiam pasirūpinti šaldytuvu ir virimui krosnele. Nuoma \$62.10. Galima apžiūrėti kasdien po 6 val. vak.

Operetės choro pirm. Vladas Vasikauskas (kairėje) choro vardu dėkoja solistei Irenai Stankūnaitėi už jos puikų dainavimą metiniame choro koncerte Brooklyne balandžio 18 d. Dešinėje — dalis choristų.

S. Narkėliūnaitės nuotrauka

INŽINIERIAI IR ARCHITEKTAI NEW YORKE

Amerikos Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjungos New Yorke skyriaus metiniame susirinkime buvo paminėta Aleksandro Mačiūno 10 metų mirties sukaktis. Apie velionio A. Mačiūno gyvenimą, jo nuveiktus darbus, pranešimus padarė: A. Novickis ir V. Birutis. Gale žodi tarė velionio našlė Mačiūnienė — kaip apie savo vyrą ir šeimos tėvą.

A. Mačiūnas organizavo ALIAS, buvo New Yorke skyriaus steigėjas ir iki mirties jo pirmininkas. Jis užaugino sūnų Jurgį, dabar architektų, ir dukrą Nijolę, dabar Valaitienę. Velionis

A. Mačiūnas yra čia daug padėjęs lietuviams inžinieriams įsikurti ir gauti savo srityje darbus.

Susirinkime ir šiemis metams buvo perrinkta ta pati Valdyba ir Revizija Komisija. Dabar Valdybą sudaro: pirm. A. Jasaitis, vicepirm. E. Verbą, sekr. S. Remėžą, išd. A. Mačionis ir narys T. Jasaitis, Revizijos Komisiją sudaro: Pr. Bilėnas, K. Kirlauskas ir V. Mačiūnas. Skyriaus pirmininkų yra tretį metai A. Jasaitis, su vienerių metų pertraukų, kuomet pirmininkų buvo K. Kirlauskas.

A. Jasaitis yra baigęs Aukštąją Technikos Mokyklą.

lą. Karlsruhe, Vokietijoje ir gavęs statybos inžinieriaus diplomą.

Jis bendradarbiauja Technikos žodyje ir dažnai skaito mokslines paskaitas skyriaus susirinkimuose, todėl narių yra mėgiamu ir gerbiamas.

Pirmininko adresas: A. Jasaitis, 79 Barbey St., Brooklyn 7, N. Y. Telef. AP 7-6132.

SUKURĖ NAUJĄ LIETUVIŠKĄ ŠEIMĄ

Newark, N. J. Kristinos Korbetaitės su Kazimieru Jakavoniu iš Brockton, Mass., vestuvės įvyko šv. Jurgio D-jos salėje, Newark, 1964 m. balandžio 4 d. Jaunavedžlių giminaitis kun. dr. St. Valiušaitis Newarko lietuvių par. bažnyčioje jaunavedžius sujungė. Kazimieras Jakavonis yra baigęs biznio administracijos mokslus, gimęs ir augęs JAV. Ilgesnį laiką dirbęs Metropolitan Life apdraudos kompanijos Naujos Anglijos apylinkėje, o paskutiniu laiku yra buvęs viešbučių reikalų vedėju. Visą laiką su nelietuviais dirbes, bet lietuviškai neblogai kalba ir gerai lietuviškai galvoja.

Kristina Korbetaitė yra Newarko gimusi ir augusi, mokėsi ir nuo mokyklos laikų tėvams talkino užkandinės biznyje, o tėvams mirus tapo biznio ir nuosavybės savininke ir sėkmingai vertėsi. Turėdama pasisekima biznyje, dažnai paremdavo lietuviškus reikalus stambesniems aukomis. Kristina priklauso prie lietuviškų organizacijų ir yra veikli jų narė. Ji gerai kalba lietuviškai ir visą laiką dalyvauja su lietuviiais ir skaito lietuviška spaudą: Darbininką, Vienybę ir kitus.

Jos pagerbti ir palydėti į moterystės stoną prisirinko beveik pilna parapijos bažnyčia lietuvių, o vestuvių bankiete irgi dalyvavo apie 300 svečių, kuriu tarpie matėsi iš New Yorke, Massachusetts, Pennsylvania ir kitur. Jaunavedžiai ateityje gyvens ir dirbs Newarko lietuvių tarpe.

A. S. T.

Mykolo Cibo diriguojamas Operetės Choras savo metinio koncerto metu Brooklyno Apreiškimo salėje balandžio 18 d. Chorui akompanuoja Juozas Stankūnas (dešinėje). Taip pat akompanavo ir Vytautas Strolia. Programai vadovavo aktorius Kazys Vasiliauskas ir pats meniškai padeklamavęs V. Krėvės ir kt. autorių kūrinius.

S. Narkėliūnaitės nuotrauka